

ปรับแก้จากการประชุมวันพฤหัสบดีที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๔ ณ ห้องประชุมสันถวมิตร สมศ.

คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม (พ.ศ.๒๕๕๔ - ๒๕๕๘)

ระดับอุดมศึกษา

ฉบับสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๔

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

Office for National Education Standards and Quality Assessment (Public Organization)

คำนำ

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) เรียกโดยย่อว่า สมศ. จัดตั้งตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ หมวด ๖ ว่าด้วยมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา มีฐานะเป็นองค์การมหาชนทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์วิธีการประเมินคุณภาพภายนอกและทำการประเมินผลการจัดการศึกษา เพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมาย หลักการ และแนวทางการจัดการศึกษาในแต่ละระดับ

สมศ. ได้ดำเนินการประเมินคุณภาพภายนอกครั้งแรก (พ.ศ. ๒๕๔๔ – ๒๕๔๘) เป็นการประเมินคุณภาพภายนอกโดยไม่มีการตัดสินผลการประเมิน แต่เป็นการประเมินเพื่อยืนยันสภาพจริงของสถานศึกษา ขณะเดียวกันถือเป็นการสร้างความเข้าใจกับสถานศึกษา เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามหลักการประกันคุณภาพการศึกษา และรอบสอง (พ.ศ. ๒๕๔๙ – ๒๕๕๓) เป็นการประเมินตามวัตถุประสงค์ของ สมศ. ที่ระบุไว้ในพระราชกฤษฎีกาของการจัดตั้ง สมศ. โดยให้นำผลการประเมินคุณภาพภายนอกครั้งแรกมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา รวมทั้งประเมินผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นเพื่อการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษา และ สมศ. ประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม (พ.ศ. ๒๕๕๔ – ๒๕๕๘) ซึ่งเป็นการประเมินเพื่อยกระดับมาตรฐานคุณภาพการศึกษา โดยเป็นพิจารณาจากผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบมากกว่ากระบวนการ โดยคำนึงถึงความแตกต่างของแต่ละสถานศึกษา

ดังนั้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนในการเตรียมตัวเพื่อรับการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา สมศ. จึงได้จัดทำคู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม ระดับอุดมศึกษา ฉบับสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สถานศึกษามีความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานตัวบ่งชี้ เกณฑ์การประเมิน และเกณฑ์ในการรับรองมาตรฐานคุณภาพของ สมศ. ในการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม

สมศ. หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือเล่มนี้จะช่วยให้การประเมินคุณภาพภายนอกเป็นไปตามมาตรฐาน มีความถูกต้องตรงตามสภาพจริงและตามหลักเกณฑ์ วิธีการประเมินที่กำหนด

(ศาสตราจารย์ ดร.ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์)

ผู้อำนวยการสำนักงานรับรองมาตรฐาน
และประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

สารบัญ

	หน้า
บทนำ	๔
บทที่ ๑ การประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม	๕
๑.๑ วัตถุประสงค์ของการประเมิน	๕
๑.๒ วัตถุประสงค์ของคู่มือการประเมิน	๖
๑.๓ ความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอก	๗
บทที่ ๒ คำอธิบายตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม (จรรยาบรรณ)	๘
๒.๑ การแบ่งกลุ่มตัวบ่งชี้	๘
๒.๒ การกำหนดค่าน้ำหนักตัวบ่งชี้	๑๐
๒.๓ ข้อมูลการดำเนินงานที่ใช้ประกอบการพิจารณา	๑๐
๒.๔ รายละเอียดตัวบ่งชี้เพื่อการประเมิน	๑๐
บทที่ ๓ การรับรองมาตรฐานคุณภาพ	๕๐
บทที่ ๔ กระบวนการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา	๕๔
๔.๑ การจัดคณะผู้ประเมิน	๕๔
๔.๒ การเก็บรวบรวมข้อมูลการประเมิน	๕๕
๔.๓ ขั้นตอนการประเมิน	๕๖
๔.๔ การติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ประเมิน	๕๐
๔.๕ การติดตามผลการพัฒนาของสถานศึกษา	๕๐
ภาคผนวก	๖๑
ภาคผนวก ก พระราชกฤษฎีกาการจัดตั้งสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) พ.ศ.๒๕๔๓	๖๒
ภาคผนวก ข กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.๒๕๕๓	๖๔
ภาคผนวก ค ความร่วมมือเพื่อบูรณาการการจัดระบบการประเมินผลระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา	๖๖
ภาคผนวก ง ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการพิจารณาประเมินคุณภาพการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๒	๗๖

บทนำ

ตามหมวด ๖ ว่าด้วยมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา แห่งพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งต้องได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกอย่างน้อย ๑ ครั้ง ในทุก ๕ ปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน ซึ่ง สมศ. ได้ดำเนินการประเมินคุณภาพภายนอกแรก (พ.ศ. ๒๕๔๔ - ๒๕๔๘) และประเมินคุณภาพภายนอกรอบสอง (พ.ศ. ๒๕๔๙ - ๒๕๕๓) เสร็จสิ้นไปแล้ว ขณะนี้อยู่ระหว่างการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม (พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๕๘) ซึ่งในการประเมินคุณภาพภายนอก รอบสาม ยังคงหลักการสำคัญของการประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งสอดคล้องกับกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ หมวด ๓ ที่ได้ระบุว่าการประกันคุณภาพ ภายนอกให้คำนึงถึงจุดมุ่งหมายและหลักการ ดังต่อไปนี้

๑. เพื่อให้มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
๒. ยึดหลักความเที่ยงตรง เป็นธรรม และโปร่งใส มีหลักฐานข้อมูลตามสภาพความเป็นจริงและ มีความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้
๓. สร้างความสมดุลระหว่างเสรีภาพทางการศึกษากับจุดมุ่งหมายและหลักการศึกษาระดับชาติ โดยให้มีเอกภาพเชิงนโยบาย ซึ่งสถานศึกษาสามารถกำหนดเป้าหมายเฉพาะและพัฒนาคุณภาพ การศึกษาให้เต็มตามศักยภาพของสถานศึกษาและผู้เรียน
๔. ส่งเสริม สนับสนุน และร่วมมือกับสถานศึกษาในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในของ สถานศึกษา
๕. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการประเมินคุณภาพ และพัฒนาการจัดการศึกษาของรัฐ เอกชน องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น บุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และ สถาบันสังคมอื่น
๖. คำนึงถึงความเป็นอิสระ เสรีภาพทางวิชาการ เอกสิทธิ์ ปรารถนา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจ และ เป้าหมายของสถานศึกษา

นอกจากนี้ กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดให้ สมศ. ทำการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาแต่ละแห่งตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ และครอบคลุมหลักเกณฑ์ในเรื่องต่างๆ ดังนี้

๑. มาตรฐานว่าด้วยผลการจัดการศึกษาในแต่ละระดับและประเภทการศึกษา
๒. มาตรฐานที่ว่าด้วยการบริหารจัดการศึกษา
๓. มาตรฐานที่ว่าด้วยการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
๔. มาตรฐานที่ว่าด้วยการประกันคุณภาพภายใน

การประเมินคุณภาพภายนอกรอบสามระดับอุดมศึกษา สมศ. ได้กำหนดตัวบ่งชี้จำนวน ๑๘ ตัวบ่งชี้ ซึ่ง ครอบคลุมทั้ง ๔ มาตรฐานตามที่กฎกระทรวงฯ กำหนด โดยแบ่งเป็น ๓ กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มตัวบ่งชี้พื้นฐาน (๑๕ ตัวบ่งชี้) กลุ่มตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ (๒ ตัวบ่งชี้) และกลุ่มตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม (๑ ตัวบ่งชี้)

บทที่ ๑

การประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม

การประเมินคุณภาพภายนอกเป็นการประเมินการจัดการศึกษา เพื่อตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษาโดยหน่วยงานหรือบุคคลภายนอกสถานศึกษา เพื่อมุ่งให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งต้องเริ่มต้นจากการที่สถานศึกษามีการประกันคุณภาพภายในเพื่อวางแผนพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของตนเอง ดำเนินการปรับปรุงคุณภาพ มีการกำกับติดตามคุณภาพ และมีระบบประเมินตนเองก่อน ต่อจากนั้นจึงรับการประเมินภายนอกโดย สมศ. ซึ่งจะดำเนินการโดยพิจารณาและตรวจสอบจากผลการประเมินคุณภาพภายในของสถานศึกษา การประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอกจึงควรสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพราะต่างมุ่งสู่มาตรฐานหรือคุณภาพที่คาดหวังให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน โดยมีวัตถุประสงค์ของการประเมินคุณภาพภายนอก ดังนี้

๑.๑ วัตถุประสงค์ของการประเมิน

วัตถุประสงค์ทั่วไป

๑. เพื่อให้ทราบระดับคุณภาพของสถานศึกษาในการดำเนินการกิจด้านต่าง ๆ
๒. เพื่อกระตุ้นเตือนให้สถานศึกษาพัฒนาคุณภาพการศึกษาและประสิทธิภาพการบริหารจัดการอย่างต่อเนื่อง
๓. เพื่อให้ทราบความก้าวหน้าของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา
๔. เพื่อรายงานระดับคุณภาพและพัฒนาการในด้านคุณภาพและมาตรฐานของสถานศึกษาต่อสาธารณชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

วัตถุประสงค์เฉพาะ

๑. เพื่อตรวจสอบยืนยันสภาพจริงในการดำเนินงานของสถานศึกษาและประเมินคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษา กรอบแนวทางและวิธีการที่ สมศ. กำหนด และสอดคล้องกับระบบการประกันคุณภาพของสถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัด
๒. เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ช่วยสะท้อนความแตกต่างของแต่ละสถานศึกษาที่แสดงถึงอัตลักษณ์ รวมทั้งผลสำเร็จการดำเนินการตามมาตรการส่งเสริมของภาครัฐ
๓. เพื่อยกระดับมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาโดยพิจารณาจากผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบมากกว่ากระบวนการ
๔. เพื่อส่งเสริมให้สถานศึกษามีการพัฒนาคุณภาพและพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่อง
๕. เพื่อส่งเสริมให้สถานศึกษามีทิศทางที่สอดคล้องกันในการประเมินคุณภาพภายนอกกับการประเมินคุณภาพภายใน

๖. เพื่อสร้างความร่วมมือและมีเป้าหมายร่วมกัน ระหว่างหน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เป็นการเชื่อมโยงการดำเนินงานสู่การพัฒนาคุณภาพร่วมกัน

๗. เพื่อรายงานผลการประเมินคุณภาพและเผยแพร่ผลการประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพการบริหารจัดการของสถานศึกษาอย่างเป็นรูปธรรมต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. การบริหารจัดการรวมถึงการใช้ทรัพยากรของสถานศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยทำให้การผลิตบัณฑิตทุกระดับ การสร้างผลงานวิจัย และการให้บริการวิชาการ เกิดประโยชน์สูงสุด และตรงกับความต้องการของสังคมและประเทศ

๒. สถานศึกษา หน่วยงานบริหารการศึกษา และรัฐบาล มีข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นระบบในการกำหนดนโยบาย วางแผน และบริหารจัดการการศึกษาเพื่อการพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา

๓. สถานศึกษามีการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องเข้าสู่ระดับมาตรฐานสากล และมีความเป็นเลิศทางวิชาการ ตามอัตลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษา

หลักการพัฒนาตัวบ่งชี้

๑. กำหนดตัวบ่งชี้ที่มุ่งการประเมินผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบมากกว่าปัจจัยนำเข้าและกระบวนการ

๒. ให้ความสำคัญกับลักษณะและประเภทของสถานศึกษา (สิ่งที่มี สิ่งที่เป็นไปได้ และสิ่งที่เป็นหัวใจ)

๓. เน้นตัวบ่งชี้ทั้งเชิงคุณภาพและปริมาณ ทั้งเชิงบวกและลบ

๔. ตระหนักถึงความสำคัญของปัจจัย ข้อจำกัด ตลอดจนวัฒนธรรม และความเป็นไทย

๕. ให้มีตัวบ่งชี้พื้นฐานเท่าที่จำเป็น แต่ยังคงมีอำนาจจำแนก โดยเพิ่มตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ และตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม

๖. คำนึงถึงความเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก

๑.๒ วัตถุประสงค์ของคู่มือการประเมิน

คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม ระดับอุดมศึกษา จัดทำขึ้นเพื่อให้รายละเอียดเกี่ยวกับระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินคุณภาพภายนอก เพื่อใช้เป็นเอกสารอ้างอิงในการปฏิบัติงานของสถานศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

๑. เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดตัวบ่งชี้ในการปฏิบัติงานของสถานศึกษา ให้ครอบคลุมการประเมินทุกด้านตามพันธกิจ

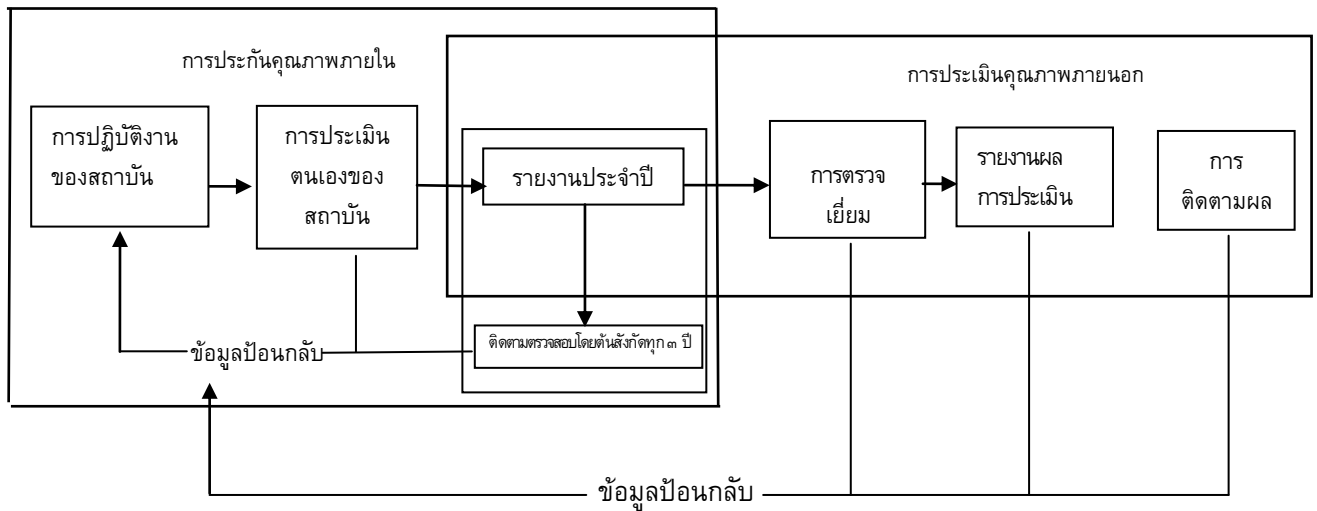
๒. เพื่อเป็นแนวทางในการจัดเก็บข้อมูลสำหรับการประเมินตามตัวบ่งชี้ให้เป็นระบบ ครบถ้วน และสืบค้นได้ง่าย สำหรับเตรียมการประเมินคุณภาพภายนอก

๓. เพื่อเป็นแนวทางในการประเมินตนเองของสถานศึกษาก่อนที่จะรับการประเมินคุณภาพภายนอก โดยรูปแบบการเขียนรายงานการประเมินตนเองเป็นไปตามที่หน่วยงานต้นสังกัดกำหนด

๑.๓ ความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอก

ตามมาตรา ๔๘ ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ ระบุว่า “...ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง” ในขณะที่มาตรา ๔๘ ของพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันระบุถึงการประเมินคุณภาพภายนอกไว้ว่า “ให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา มีฐานะเป็นองค์การมหาชนทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์ วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา”

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นว่า การประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาปกติที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการควบคุมดูแลปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพ มีการตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานเพื่อนำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงคุณภาพอย่างสม่ำเสมอ ด้วยเหตุนี้ระบบประกันคุณภาพภายในจึงต้องดูแลทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิตหรือผลลัพธ์ ซึ่งต่างจากการประเมินคุณภาพภายนอกที่เน้นการประเมินผลการจัดการศึกษา ดังนั้น ความเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอกจึงเป็นสิ่งจำเป็น โดยได้เชื่อมโยงให้เห็นจากแผนภาพที่ ๑.๑

แผนภาพที่ ๑.๑ ความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอก

จากแผนภาพจะเห็นว่า เมื่อสถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินการประกันคุณภาพภายในแล้ว จำเป็นต้องจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายใน ซึ่งเป็นผลจากการประกันคุณภาพภายในหรือเรียกว่า รายงานการประเมินตนเอง เพื่อนำเสนอสภาสถาบัน หน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เอกสารดังกล่าวจะเป็นเอกสารเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพภายในของสถาบัน การติดตามตรวจสอบของต้นสังกัด และการประเมินคุณภาพภายนอก โดย สมศ. ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องจัดทำรายงานการประเมินตนเองที่มีความลุ่มลึก สะท้อนภาพที่แท้จริงของสถาบันในทุกองค์ประกอบคุณภาพ

ระบบประกันคุณภาพภายในเน้นประเมินปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ส่วนการประเมินคุณภาพภายนอกเน้นที่ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบ ดังนั้น จึงเกิดความเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอก นอกจากนี้ สมศ. ได้ทำข้อตกลงว่าด้วยความร่วมมือในการบูรณาการระบบการประเมินผลของสถาบันอุดมศึกษา ดังรายละเอียดในภาคผนวก ค

บทที่ ๒

คำอธิบายตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม

สมศ. มีแนวคิดและหลักการในการประเมินคุณภาพภายนอกตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติโดยมุ่งเน้นคุณภาพของผู้เรียนเป็นหลัก เพื่อให้ความมั่นใจว่าผู้เรียนจะได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพใกล้เคียงกันไม่ว่าจะอยู่ที่ท้องถิ่นใดก็ตาม โดยระบบการประกันคุณภาพเป็นเครื่องมือในการส่งเสริม และสนับสนุนให้มีการปรับปรุงคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ทั้งนี้ได้กำหนดแนวคิดและทิศทางในการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษาไว้ ๖ ประเด็น คือ

๑. ประเมินคุณภาพภายนอกจากผลการจัดการศึกษาเป็นหลัก ตามมาตรา ๕๑ ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ โดยให้นำหน้าร้อยละ ๗๕ และใช้ข้อมูลเฉลี่ยย้อนหลัง ๓ ปี
๒. ประเมินโดยวิธีการและข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพโดยพิชญ์พิจารณา (Peer Review)
๓. ประเมินโดยการยืนยันรายงานการประเมินตนเองที่ถูกต้องเชื่อถือได้ เพื่อกระตุ้นให้การประกันคุณภาพภายในมีความเข้มแข็งยิ่งขึ้น
๔. ลดจำนวนตัวบ่งชี้และจำนวนมาตรฐานสำหรับการประเมินคุณภาพภายนอก โดยถ่ายโอนตัวบ่งชี้และมาตรฐานเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้าและกระบวนการให้อยู่ในระบบการประกันคุณภาพภายใน

ตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๓๘ กำหนดให้ สมศ. ทำการประเมินคุณภาพภายนอกให้ครอบคลุมหลักเกณฑ์ในเรื่องต่อไปนี้ คือ ๑) มาตรฐานที่ว่าด้วยผลการจัดการศึกษาในแต่ละระดับและประเภทการศึกษา ๒) มาตรฐานที่ว่าด้วยการบริหารจัดการศึกษา ๓) มาตรฐานที่ว่าด้วยการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และ ๔) มาตรฐานที่ว่าด้วยการประกันคุณภาพภายใน ซึ่งการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสามได้มีการพัฒนาตัวบ่งชี้ ๓ กลุ่มคือ กลุ่มตัวบ่งชี้พื้นฐาน กลุ่มตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ และกลุ่มตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม ซึ่งสอดคล้องกับกฎกระทรวงดังกล่าวข้างต้น

๒.๑ การแบ่งกลุ่มตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม ระดับอุดมศึกษา แบ่งเป็น ๓ กลุ่ม คือ กลุ่มตัวบ่งชี้พื้นฐาน กลุ่มตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ และกลุ่มตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม ดังนี้

ตัวบ่งชี้พื้นฐาน หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่ประเมินภายใต้ภารกิจของสถานศึกษา โดยกำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินบนพื้นฐานที่ทุกสถานศึกษาต้องมีและปฏิบัติได้ ซึ่งสามารถชี้ผลลัพธ์และผลกระทบได้ดี และมีความเชื่อมโยงกับการประกันคุณภาพภายใน ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ที่พัฒนามาจากรอบแรกและรอบสอง ประกอบด้วย ๑๕ ตัวบ่งชี้ ทั้งนี้ตัวบ่งชี้ที่ ๑ ถึง ๑๑ เป็นตัวบ่งชี้ตามพันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่ประเมินผลผลิตตามปรัชญา ปณิธาน พันธกิจ และวัตถุประสงค์ของสถานศึกษา รวมถึงความสำเร็จตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละสถานศึกษา โดยได้รับการอนุมัติจากสภาสถาบัน ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้ที่ ๑๖ (๑๖.๑ และ ๑๖.๒) และ ๑๗

ตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่ประเมินผลการดำเนินงานของสถานศึกษา โดยสถานศึกษาเป็นผู้กำหนดแนวทางพัฒนาเพื่อร่วมกันชี้แนะ ป้องกัน และแก้ไขปัญหาสังคมตาม นโยบายของรัฐ ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนตามกาลเวลาและปัญหาสังคมที่เปลี่ยนไป โดยมีเป้าหมาย ที่แสดงถึงความเป็นผู้นำสังคมและแก้ปัญหาสังคมของสถาบันอุดมศึกษาในการชี้แจงเรื่องต่างๆ เช่น การ ส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ความรักชาติ การบำรุงศาสนาและเทิดทูน พระมหากษัตริย์ สุขภาพ ค่านิยมและจิตสาธารณะ ความคิดสร้างสรรค์ ผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุ นโยบาย รัฐบาล เศรษฐกิจ การพร้อมรับการเป็นสมาชิกสังคมอาเซียน พลังงานสิ่งแวดล้อม อนุรักษ์ สิ่งเสพติด ความฟุ่มเฟือย การแก้ปัญหาความขัดแย้ง สร้างสังคมสันติสุขและความปรองดอง ตลอดจนการน้อมนำ หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้เป็นสถานศึกษาพอเพียงแบบอย่าง ฯลฯ ตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม คือ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๘ ให้เลือกดำเนินการ ๒ ด้าน เป็นตัวบ่งชี้ที่ ๑๘.๑ และ ๑๘.๒

๒.๒ การกำหนดค่าน้ำหนักตัวบ่งชี้

การประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม กำหนดให้ตัวบ่งชี้พื้นฐาน มีค่าน้ำหนัก ร้อยละ ๗๕ ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ มีค่าน้ำหนักร้อยละ ๑๕ และตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม มีค่าน้ำหนักร้อยละ ๑๐

๒.๓ ข้อมูลการดำเนินงานที่ใช้ประกอบการพิจารณา

๑. การประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม ย้อนหลังก่อนการประเมิน ตามลักษณะของตัวบ่งชี้ คือ **ตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ** ใช้ผลการดำเนินงาน ๓ ปี ก่อนปีที่ประเมิน เช่น หากสถาบันได้รับการประเมิน คุณภาพภายนอกปี พ.ศ. ๒๕๕๔ รายงานการประเมินตนเองต้องรายงานข้อมูลของปีการศึกษาหรือ ปีปฏิทิน พ.ศ. ๒๕๕๑, ๒๕๕๒ และ ๒๕๕๓ กรณีไม่มีข้อมูลย้อนหลังครบ ๓ ปี ให้ใช้ข้อมูลล่าสุดที่มี ส่วน**ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ** ใช้ผลการดำเนินงาน ๑ ปี ก่อนปีที่ประเมิน

๒. ข้อมูลตารางผลการดำเนินงานส่วนใหญ่ใช้ตามปีงบประมาณ ยกเว้นบางตัวบ่งชี้มีการ จัดเก็บข้อมูลตามปีปฏิทินให้ใช้ข้อมูลตามปีปฏิทิน

๒.๔ รายละเอียดตัวบ่งชี้เพื่อการประเมิน

ตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดให้การประเมินคุณภาพภายนอกครอบคลุมมาตรฐาน ๔ มาตรฐาน คือ ๑) ผลการจัดการศึกษา ๒) การบริหารจัดการศึกษา ๓) การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ๔) การประกันคุณภาพ ภายใน ประกอบด้วยกลุ่มตัวบ่งชี้พื้นฐาน กลุ่มตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ และกลุ่มตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม จำนวน ๑๘ ตัวบ่งชี้ ดังนี้

ตัวบ่งชี้		มาตรฐาน ตาม กฎกระทรวง
กลุ่มตัวบ่งชี้ พื้นฐาน	ด้านคุณภาพบัณฑิต	ผลการจัด การศึกษา และ การจัดการ เรียนการสอน ที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ
	๑. บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี	
	๒. คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โทและเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ	
	๓. ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	
	๔. ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์	
	ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	
	๕. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	
	๖. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์	
	๗. ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ	
	ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม	
	๘. ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียน การสอนและการวิจัย	
	๙. ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก	
	ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	
	๑๐. การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม	
	๑๑. การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม	
ด้านการบริหารและการพัฒนาสถาบัน	การบริหาร จัดการศึกษา	
๑๒. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบัน		
๑๓. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน		
๑๔. การพัฒนาคณาจารย์	การประกันคุณภาพ ภายใน	
ด้านการพัฒนาและประกันคุณภาพภายใน		
๑๕. ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด		
กลุ่มตัวบ่งชี้ อัตลักษณ์	๑๖. ผลการพัฒนาตามอัตลักษณ์ของสถาบัน	ผลการจัด การศึกษาและ การจัดการเรียน การสอน ที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ
	๑๖.๑ ผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์	
	๑๖.๒ ผลการพัฒนามัณฑิตตามอัตลักษณ์	
๑๗. ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน		
กลุ่มตัวบ่งชี้ มาตรการส่งเสริม	๑๘. ผลการชี้้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในด้านต่างๆ	
	๑๘.๑ ผลการชี้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ ๑	
	๑๘.๒ ผลการชี้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ ๒	

นิยามศัพท์

งานวิจัย หมายถึง ผลงานทางวิชาการที่ได้มีการศึกษาค้นคว้าตามกระบวนการระเบียบวิธีวิจัยที่เหมาะสมกับสาขาวิชาเพื่อให้เกิดเป็นองค์ความรู้ใหม่ หรือเป็นการต่อยอดองค์ความรู้เดิม

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ นอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ ๒๕

งานวิจัยที่เผยแพร่ผลในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ ๒๕

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของ สมศ.

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (ACImago Journal Rank: www.scimagojr.com) และฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของ สมศ.

งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานศิลปะที่มีการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบที่เหมาะสมกับกลุ่มวิชาทางศิลปะ ตามการจัดกลุ่มศิลปะของอาเซียน ได้แก่ ทัศนศิลป์ (Visual Arts) ศิลปะการแสดง (Performing Arts) และวรรณศิลป์ (Literature) และตามการแบ่งกลุ่ม ISCED (International Standard Classification of Education) ได้แก่ คณะวิจิตรศิลป์ คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ คณะมัณฑนศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะโบราณคดี คณะมนุษยศาสตร์ และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ โดยมีผลงานที่แสดงออกถึงแนวทางการทดลอง หรือการพัฒนาจากแนวคิดการสร้างสรรค์เดิม เพื่อเป็นต้นแบบหรือความสามารถในการบุกเบิกศาสตร์ทางศิลปะ งานสร้างสรรค์ครอบคลุมถึงสิ่งประดิษฐ์ และงานออกแบบตามสาขาศิลปะเฉพาะทางที่มีคุณค่าและคุณประโยชน์เป็นที่ยอมรับในวงวิชาชีพ

การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ หมายถึง การจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือจัดการแสดง (Performance) ซึ่งเป็นการนำเสนอผลงาน ศิลปะแขนงต่างๆ อาทิ ผลงานศิลปะ ดนตรี และการแสดงที่เป็นผลงานวิชาการ (นอกเหนือจากงานวิจัย) สู่สาธารณะหรือกลุ่มเป้าหมาย โดยมีการจัดการนำเสนอในระดับชาติหรือนานาชาติอย่างเป็นระบบและเป็นวิธีการที่ยอมรับในวงวิชาชีพ หรือได้รับการสนับสนุนจากองค์กร สมาคมที่เกี่ยวข้องและมีชื่อเสียงในระดับชาติหรือนานาชาติ และมีกระบวนการประเมินคุณค่าของผลงานในการเผยแพร่ เช่น

- มีคณะกรรมการกลั่นกรอง (peer review) คุณภาพของผลงานก่อนเผยแพร่ ซึ่งอาจประกอบด้วย ศิลปินระดับชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิ และนักวิชาการที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ

แหล่งเผยแพร่ที่มีคุณภาพ หมายถึง สถานที่สำหรับการเผยแพร่ โดยการจัดนิทรรศการหรือจัดการแสดงซึ่งเป็นการนำเสนอผลงานจากงานสร้างสรรค์ สู่สาธารณะหรือกลุ่มเป้าหมาย โดยประกอบด้วย หลักเกณฑ์ในการพิจารณาคุณภาพ ดังต่อไปนี้

๑. ต้องเป็นหอศิลป์ระดับสถาบันการศึกษา
๒. หอศิลป์ขององค์กรหรือสมาคมจะต้องเป็นสถานที่จัดการแสดงงานศิลปะโดยเฉพาะ และมีคณะกรรมการบริหารจัดการหอศิลป์ เพื่อดูแลการจัดนิทรรศการทางวิชาการ
๓. แหล่งเผยแพร่ระดับนานาชาติต้องได้รับการยอมรับในวงการศิลปะในระดับนานาชาติ หรือเป็นโครงการความร่วมมือทางศิลปะระหว่างประเทศ
๔. มีคณะกรรมการพิจารณาการกลั่นกรองคัดเลือกงานศิลปะหรือการจัดแสดงผลงาน โดยมีองค์ประกอบของคณะกรรมการที่สอดคล้องกับเกณฑ์การประเมิน ประกอบด้วย ศิลปินระดับชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิ และนักวิชาการที่ได้รับการยอมรับในวงวิชาการ
๕. ศิลปะที่ไม่ต้องการแสดงที่หอศิลป์ จะต้องมีโอกาสออกโครงการ แผนงาน และการประเมินผล โดยผลงานที่จัดแสดงต้องได้รับการยอมรับจากผู้ทรงคุณวุฒิในวงวิชาการ หรือหลักฐานที่แสดงกิจกรรมการดำเนินการอย่างเป็นระบบและมีคุณภาพ ของการแสดงที่มีลักษณะเฉพาะ เช่น การแสดงพื้นบ้าน ดนตรี ดุริยางคศิลป์ และนาฏศิลป์นอกสถานที่ (Street Performance) เป็นต้น

งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ หมายถึง งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้นำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการ โครงการวิจัย และรายงานการวิจัยอย่างถูกต้อง สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการประยุกต์ใช้กับกลุ่มเป้าหมาย โดยมีหลักฐานปรากฏอย่างชัดเจนถึงการนำไปใช้จนก่อให้เกิดประโยชน์ได้จริงอย่างชัดเจนตามวัตถุประสงค์ และ/หรือ ได้การรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ประเภทของการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ที่สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม มีดังนี้

๑. การใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะ เช่น ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชนในเรื่องต่างๆ ที่ทำให้คุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจของประชาชนดีขึ้น ได้แก่ การใช้ประโยชน์ด้านสาธารณสุข

ด้านการบริหารจัดการสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยภาคประชาชน ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ด้านวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น

๒. การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย เช่น ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยเชิงนโยบายในการนำไปประกอบเป็นข้อมูลการประกาศใช้กฎหมาย หรือกำหนดมาตรการ กฎเกณฑ์ต่างๆ โดยองค์กร หรือหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เป็นต้น

๓. การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เช่น งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งก่อให้เกิดรายได้ หรือนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เป็นต้น

๔. การใช้ประโยชน์ทางอ้อมของงานสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการสร้างคุณค่าทางจิตใจ ยกกระดับจิตใจ ก่อให้เกิดสุนทรียภาพ สร้างความสุข เช่น งานศิลปะที่นำไปใช้ในโรงพยาบาล ซึ่งได้มีการศึกษาและการประเมินไว้

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการรับรองการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์มาใช้ประโยชน์ หมายถึง หน่วยงานหรือองค์กรภายนอกสถาบันอุดมศึกษา ที่มีการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของสถาบันอุดมศึกษาไปใช้ก่อให้เกิดประโยชน์ โดยมีการรับรองเป็นเอกสารหลักฐานที่ชัดเจน พร้อมทั้งระบุผลของการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์

ผลงานวิชาการที่ได้รับรองคุณภาพ หมายถึง บทความวิชาการ ตำรา หรือหนังสือ ที่ผ่านกระบวนการกลั่นกรองและได้รับการรับรองคุณภาพแล้ว ตามเกณฑ์ของ กพอ. เรื่องหลักเกณฑ์การขอ กำหนดตำแหน่งทางวิชาการหรือเทียบเท่า

ผลงานทางวิชาการที่เป็นบทความวิชาการ (Academic Paper) ตำรา (Textbook) หรือหนังสือ (Book) ต้องเป็นผลงานที่ผ่านกระบวนการกลั่นกรองผลงานก่อนตีพิมพ์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

- **บทความวิชาการ** หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เรียบเรียงอย่างเป็นระบบ มีข้อความรู้ที่สะท้อนมุมมอง แนวคิดเชิงทฤษฎีที่ได้จากประสบการณ์ การสังเคราะห์เอกสาร หรือ การวิจัย โดยจัดทำในรูปของบทความเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการที่มีคุณภาพซึ่งมีผู้ตรวจอ่าน
- **ตำรา** หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เรียบเรียงอย่างเป็นระบบ อาจเขียนเพื่อตอบสนองเนื้อหาทั้งหมดของรายวิชาหรือเป็นส่วนหนึ่งของวิชาหรือหลักสูตรก็ได้ โดยมีการวิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง และสะท้อนให้เห็นความสามารถในการถ่ายทอดวิชาในระดับอุดมศึกษา
- **หนังสือ** หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เขียนขึ้นเพื่อเผยแพร่ความรู้ ไปสู่วงวิชาการหรือผู้อ่านทั่วไป โดยไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตรหรือต้องนำมาประกอบการเรียนการสอนในวิชาใดวิชาหนึ่ง ทั้งนี้จะต้องเป็นเอกสารที่เรียบเรียงขึ้นอย่างมีเอกภาพ มีรากฐานทางวิชาการที่มั่นคงและให้ทัศนะของผู้เขียนที่สร้างเสริมปัญญาความคิด และสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการให้แก่สาขาวิชานั้นๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

อาจารย์ หมายถึง อาจารย์ประจำที่เป็นข้าราชการ หรือพนักงานของมหาวิทยาลัย รวมทั้งอาจารย์ที่มีสัญญาจ้างกับสถาบันอุดมศึกษา

นักวิจัย หมายถึง นักวิจัยประจำที่เป็นข้าราชการ หรือพนักงานของมหาวิทยาลัย รวมทั้งบุคลากรที่มีตำแหน่งและหน้าที่ความรับผิดชอบเทียบเท่าเจ้าหน้าที่วิจัยหรือนักวิจัย และมีสัญญาจ้างกับสถาบันอุดมศึกษา

ศิลปะ คือ งานสร้างสรรค์ที่ส่งเสริมสร้างสุนทรีย์ ความงาม และความสุข แก่ผู้คน สภาพแวดล้อม และสังคม เพื่อพัฒนาการยกระดับความมีรสนิยม ความสุนทรีย์ เข้าใจคุณค่าและความสำคัญของศิลปะ ตลอดจนเป็นแนวทางในการพัฒนาส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

วัฒนธรรม หมายถึง ความเจริญงอกงามของมวลมนุษย์ที่มีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง เช่น เรื่องความคิด ความรู้สึก ความเชื่อ ก่อให้เกิดวัฒนธรรม โดยสามารถเห็นได้จากพฤติกรรมในวิถีชีวิตและสังคม รวมทั้งผลที่เกิดจากกิจกรรมหรือผลผลิตกิจกรรมของมนุษย์ วัฒนธรรมมีลักษณะเฉพาะและมีลักษณะสากล เปลี่ยนแปลงตามสมัยนิยม วัฒนธรรมปัจจุบันที่ดีควรมีความสอดคล้องกับความเป็นสากล แต่มีรากฐานของวัฒนธรรมตนเองที่มีคุณค่า สำหรับวัฒนธรรมในสถาบันอุดมศึกษา หมายถึง วัฒนธรรมที่แสดงความเป็นอุดมศึกษาที่ถือเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคม มีความเจริญงอกงามทางปัญญา ความรู้ ความคิด ทักษะคิด และจิตใจ การมีน้ำใจเสียสละและการมีส่วนร่วมกับสังคม สามารถเป็นผู้นำที่ดีและเป็นที่ยอมรับของสังคม มีวัฒนธรรมในวิถีชีวิตมหาวิทยาลัยที่น่าศรัทธาเป็นที่ยอมรับ มีบทบาทต่อการปกป้องวัฒนธรรมที่ดีงามของไทย และพัฒนาแนวทางการดำรงชีวิตท่ามกลางกระแสวัฒนธรรมสากลได้เหมาะสมอย่างฉลาดรู้

การพัฒนาสุนทรียภาพ หมายถึง การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอย่างมีแผนที่เป็นระบบเกี่ยวกับความงามทางศิลปะและวัฒนธรรม ที่มีผลกระทบต่อบุคคล สถาบัน สภาพแวดล้อม และสังคม ในแนวทางที่ดีขึ้น โดยมีเป้าหมายที่ชัดเจน และเป็นที่ยอมรับร่วมกันได้ ผลการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือสร้างสิ่งใหม่ต้องไม่เป็นการทำลายคุณค่าทางสุนทรีย์ของศิลปะและวัฒนธรรมเดิม การพัฒนาเชิงวัฒนธรรมสามารถสร้างวัฒนธรรมใหม่ที่สอดคล้องและเหมาะสมกับสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงและมีนวัตกรรมใหม่ ทั้งทางเทคโนโลยี ระบบสังคม และความนิยม เพื่อให้อยู่ร่วมกันได้อย่างเข้าใจมีความเจริญก้าวหน้าอย่างสันติสุข

สุนทรีย์ทางศิลปะและวัฒนธรรม หมายถึง คุณค่าทางความงามของศิลปะและวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อการรับรู้และความรู้สึก สามารถจรรโลงจิตใจให้มีความสุข มีรสนิยม ก่อให้เกิดวิถีชีวิตมนุษย์ที่งดงาม สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมที่เข้าใจและผูกพัน ตลอดจนการรับรู้ถึงคุณค่าที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมของศิลปะและวัฒนธรรมเชิงประวัติศาสตร์เพื่อการดำรงรักษาสืบต่อไป

สะอาด หมายถึง ไม่รก มีระเบียบ รักษาง่าย ใช้สะดวก

สุขลักษณะ หมายถึง สะอาด ปลอดภัย ไร้มลภาวะ สุขใจ สบายกาย

สวยงาม หมายถึง มีการจัดแต่งอาคาร สภาพแวดล้อมอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับพื้นที่แวดล้อม ไม่สิ้นเปลือง และไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม

วิธีการนับ

การนับจำนวนบทความจากผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ที่สามารถนำมานับได้มีเฉพาะ Article หรือ Conference Paper หรือ Review เท่านั้น ส่วนบทความจากผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการนั้นสามารถนำมานับได้เฉพาะที่เป็นบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) เท่านั้น

การนับบทความจากผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์หรือผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ให้นับตามปีปฏิทินหรือปีงบประมาณ หรือปีการศึกษา อย่างไรก็ตามระบบที่มหาวิทยาลัยจัดเก็บข้อมูล ในกรณีที่บทความจากผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์หรือผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่เป็นผลงานเดิมแต่นำไปตีพิมพ์หรือเผยแพร่มากกว่า ๑ ครั้ง ให้นับได้เพียง ๑ ผลงาน ทั้งนี้จะนับเมื่อบทความจากผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์ได้ตีพิมพ์หรือดำเนินการไปแล้ว

การนับจำนวนผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ ให้นับจากวันที่นำผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์มาใช้และเกิดผลอย่างชัดเจนโดยที่ผลงานวิจัยจะดำเนินการในช่วงเวลาใดก็ได้ ช่วงเวลาที่ใช้จะเป็นตามปีปฏิทิน หรือปีงบประมาณ หรือปีการศึกษา อย่างไรก็ตามระบบที่มหาวิทยาลัยจัดเก็บข้อมูล ในกรณีที่งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์มีการนำไปใช้ประโยชน์มากกว่า ๑ ครั้ง ให้นับการใช้ประโยชน์ได้เพียงครั้งเดียว ยกเว้นในกรณีที่มีการใช้ประโยชน์ที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนตามมิติของการใช้ประโยชน์ที่ไม่ซ้ำกัน

การนับจำนวนผลงานทางวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ จะนับผลงานวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในรูปแบบของบทความวิชาการในวารสารวิชาการทั้งในระดับชาติหรือนานาชาติ หนังสือ หรือตำราทางวิชาการ ซึ่งมีระบบการพิจารณาต้นฉบับจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิก่อนการตีพิมพ์ และผลงานจะต้องเกินร้อยละ ๕๐ ของชิ้นงาน ในกรณีที่มีการตีพิมพ์มากกว่า ๑ ครั้ง ให้นับการตีพิมพ์เพียงครั้งเดียวต่องานวิชาการ ๑ ชิ้น

การนับจำนวนอาจารย์และนักวิจัย ให้นับอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อในแต่ละปีการศึกษา โดยมีเงื่อนไข ดังนี้

- กรณีมีระยะเวลาทำงาน ๙ เดือนขึ้นไป ให้นับเป็น ๑ คน
- กรณีมีระยะเวลาทำงาน ๖ - ๘ เดือน ให้นับเป็น ๐.๕ คน
- กรณีมีระยะเวลาทำงานน้อยกว่า ๖ เดือน ไม่สามารถนำมานับได้

สูตรการคำนวณค่าคะแนน

การใช้สูตรการคำนวณค่าคะแนน ให้นำจำนวนตามผลการดำเนินงานจริง โดยใช้ผลการดำเนินงานที่กำหนดเป็น ๕ คะแนน ตามเกณฑ์การให้คะแนน เป็นตัวเทียบในการคำนวณค่าคะแนน ดังนี้

$$\frac{\text{ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้}}{\text{ผลการดำเนินงานที่กำหนดเป็น ๕ คะแนน}} \times ๕$$

การคำนวณค่าคะแนนเฉลี่ย ๓ ปี

$$\frac{\text{คะแนนปีที่ ๑} + \text{คะแนนปีที่ ๒} + \text{คะแนนปีที่ ๓}}{๓}$$

กลุ่มตัวบ่งชี้พื้นฐาน

ตัวบ่งชี้พื้นฐานเป็นตัวบ่งชี้ที่ประเมินภายใต้ภารกิจของสถานศึกษา โดยกำหนดตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมินบนพื้นฐานที่ทุกสถานศึกษาต้องมีและปฏิบัติ ซึ่งสามารถชี้ผลลัพธ์หรือผลกระทบ ได้ดีและมีความเชื่อมโยงกับการประกันคุณภาพภายใน

กลุ่มตัวบ่งชี้พื้นฐาน ประกอบด้วย ๖ ด้าน ๑๕ ตัวบ่งชี้ ดังนี้

๑. ด้านคุณภาพบัณฑิต	ประกอบด้วย ๔ ตัวบ่งชี้
๒. ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	ประกอบด้วย ๓ ตัวบ่งชี้
๓. ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม	ประกอบด้วย ๒ ตัวบ่งชี้
๔. ด้านการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม	ประกอบด้วย ๒ ตัวบ่งชี้
๕. ด้านการบริหารและการพัฒนาสถาบัน	ประกอบด้วย ๓ ตัวบ่งชี้
๖. ด้านการพัฒนาและประกันคุณภาพภายใน	ประกอบด้วย ๑ ตัวบ่งชี้

ด้านคุณภาพบัณฑิต

ด้านคุณภาพบัณฑิต หมายถึง การที่สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการรับนักศึกษาที่มีคุณสมบัติ และจำนวนตรงตามแผนการรับนักศึกษา สอดคล้องกับเป้าหมายการผลิตบัณฑิตอย่างมีคุณภาพ และสถาบันผลิตบัณฑิตได้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ทั้งด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และทักษะทางวิชาชีพ รวมทั้งได้ตามคุณลักษณะที่เป็นจุดเน้นของสถาบัน กล่าวคือ เป็นผู้ใช้ภาษาได้ดี ถูกต้อง ประพฤติดี มีกิริยามารยาทดี มีรสนิยมดี คิดตรึกตรองได้ถี่ถ้วนแก่ เจริญงอกงามเพราะความใฝ่รู้และสามารถแปลความคิดเป็นการกระทำได้สำเร็จ เป็นผู้เรื่องปัญญา มีความสามารถในการเรียนรู้ มีทักษะและภูมิปัญญาในฐานะนักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูง มีทักษะในการวิจัย และมีจิตสำนึกและภูมิธรรมในฐานะพลเมืองดีของสังคมไทยและสังคมโลกตามมาตรฐานการอุดมศึกษาของชาติ

ประกอบด้วย ๔ ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ ที่	ชื่อตัวบ่งชี้
๑	บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้ออกมาหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี
๒	คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โทและเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
๓	ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
๔	ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์

ตัวบ่งชี้ที่ ๑ บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี

คำอธิบาย

บัณฑิตปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรภาคปกติ ภาคพิเศษ และภาคนอกเวลาในสาขา
นั้นๆ ที่ได้งานทำ หรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำ ภายในระยะเวลา ๑ ปีนับจากวันที่สำเร็จ
การศึกษา เมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น

การนับการมีงานทำ สามารถนับกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามา
ประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ โดยการนับจำนวนผู้มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนใน
ภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลา ให้นับเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

หมายเหตุ ไม่นับรวมบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษาหรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำอยู่แล้ว
ผู้ที่ศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา ผู้อุปสมบท และผู้ที่เกณฑ์ทหาร (หักออกทั้งตัวตั้งและตัวหาร)

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ ๑๐๐ เท่ากับ ๕ คะแนน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ข้อมูลจากการสำรวจต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณ อย่างน้อย
ร้อยละ ๗๐ และในเชิงคุณลักษณะ ครอบคลุมทุกคณะ กรณีบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจไม่ถึงร้อยละ ๗๐
ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ให้มีการติดตามซ้ำให้ครบและรายงานผลที่ติดตามซ้ำเปรียบเทียบกับผลที่
เก็บได้ในครั้งแรก โดยผลการสำรวจต้องสามารถระบุข้อมูล ดังต่อไปนี้

๑. จำนวนผู้ตอบแบบสำรวจ
๒. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ (ภาคนอกเวลาราชการ)
๓. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำ
๔. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาประกอบอาชีพอิสระ
๕. จำนวนบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษา
๖. จำนวนบัณฑิตที่ศึกษาต่อ
๗. เงินเดือนหรือรายได้ต่อเดือน ของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ

ตัวบ่งชี้ที่ ๒ คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

คำอธิบาย

คุณภาพของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF: HEd. หรือ Thai Qualifications Framework for Higher Education) หมายถึง คุณลักษณะของบัณฑิตระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติที่ สกอ. ระบุ โดยเป็นคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามที่สถาบันกำหนด ครบคลุมอย่างน้อย ๕ ด้าน คือ ๑) ด้านคุณธรรมจริยธรรม ๒) ด้านความรู้ ๓) ด้านทักษะทางปัญญา ๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และ ๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้ง TQF ตามสาขาวิชาชีพที่ประกาศใช้ ตลอดจนสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่สภาหรือองค์กรวิชาชีพกำหนดเพิ่มเติม หรือสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

กรณีที่เป็นวิชาชีพที่มีการเพิ่มเติมคุณลักษณะของบัณฑิตที่เพิ่มเติมจากกรอบมาตรฐานทั้ง ๕ ด้าน ต้องทำการประเมินครบทุกด้าน

วิธีการคำนวณ

ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิต จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด
--

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต (คะแนนเต็ม ๕)

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ข้อมูลจากการสำรวจต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณ และในเชิงคุณภาพครอบคลุมทุกคณะ อย่างน้อยร้อยละ ๓๕ ของจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละระดับ

๑. ข้อมูลที่แสดงถึงคุณภาพบัณฑิตในด้านต่างๆ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ที่สถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลเอง โดยใช้แบบสอบถามที่กำหนดโดย สมศ. หรือรวบรวมข้อมูลโดยหน่วยงานกลางที่ สมศ. มอบหมาย

๒. ข้อมูลที่แสดงถึงคุณภาพบัณฑิตจากสถานประกอบการผู้ใช้บัณฑิต หรือสถาบันที่รับบัณฑิตเข้าศึกษาต่อ

๓. ข้อมูลผลการดำเนินงานด้านการผลิตบัณฑิตจากระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา (CHE QA Online System) โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

ตัวบ่งชี้ที่ ๓ ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

คำอธิบาย

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่เป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่แสดงถึงความเป็นผู้นำทางความคิด ความสามารถด้านการคิดเชิงวิพากษ์ การนำเสนอผลงาน มีทักษะในการวิจัย ทักษะและภูมิปัญญาในฐานะนักวิชาการ และนักวิชาชีพชั้นสูง

ผลงานผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท หมายถึง บทความวิจัยของวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ ที่ตีพิมพ์ หรือศิลปนิพนธ์ที่เผยแพร่ โดยผลงานผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ไม่สามารถนับเป็นผลงานของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้

วิธีการคำนวณ

ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท X ๑๐๐ จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด

เกณฑ์การประเมิน

กำหนดระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
๐.๑๒๕	- มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
๐.๒๕	- มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI
๐.๕๐	- มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของสมศ.
๐.๗๕	- มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ ๓ หรือ ๔ (Q3 หรือ Q4) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของสมศ.
๑.๐๐	- มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ใน ควอไทล์ที่ ๑ หรือ ๒ (Q1 หรือ Q2) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์
๐.๑๒๕	- งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด
๐.๒๕	- งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
๐.๕๐	- งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ*
๐.๗๕	- งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน**
๑.๐๐	- งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ***

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี ๑๐ ประเทศ ได้แก่ กัมพูชา ไทย บรูไน พม่า ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย ลาว เวียดนาม สิงคโปร์ และ อินโดนีเซีย

*การเผยแพร่ความร่วมมือระหว่างประเทศ เป็นโครงการเฉพาะระหว่างประเทศ เช่น ความร่วมมือการจัดแสดงนิทรรศการระหว่าง ไทย – ลาว เป็นต้น

**การเผยแพร่ในระดับอาเซียน เป็นการเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน ๑๐ ประเทศ (อย่างน้อย ๕ ประเทศ)

***การเผยแพร่ในระดับนานาชาติ เป็นการเผยแพร่ที่เปิดกว้างกับทุกประเทศไม่จำกัดกลุ่มประเทศ (อย่างน้อย ๗ ประเทศ โดยมีประเทศอื่น ๆ นอกอาเซียนไม่ต่ำกว่า ๔ ประเทศ)

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ ๒๕ เท่ากับ ๕ คะแนน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. จำนวนและรายชื่อบทความวิจัยจากวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับชาติหรือนานาชาติรายปีตามปีการศึกษาหรือปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษา พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ชื่อวิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการที่ตีพิมพ์ ค่าน้ำหนักของบทความวิจัยแต่ละชิ้น

๒. จำนวนและรายชื่อผลงานสร้างสรรค์จากศิลปินหรือผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่เผยแพร่ ชื่อหน่วยงานหรือองค์กร พร้อมทั้งจังหวัด ประเทศที่เผยแพร่ รูปแบบของการเผยแพร่พร้อมหลักฐาน และค่าน้ำหนักของการเผยแพร่ผลงานแต่ละชิ้น

๓. จำนวนและรายชื่อผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด

ตัวบ่งชี้ที่ ๔ ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์

คำอธิบาย

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่แสดงถึงความเป็นผู้นำทางความคิด ความสามารถด้านการคิดเชิงวิพากษ์ การนำเสนอผลงาน มีทักษะในการวิจัย ทักษะและภูมิปัญญาในฐานะนักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูง

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษา ไม่สามารถนับเป็นผลงานของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้

วิธีการคำนวณ

ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์ของผู้สำเร็จการศึกษา	
ระดับปริญญาเอก	X ๑๐๐
จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด	

เกณฑ์การประเมิน

กำหนดระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
๐.๑๒๕	- มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
๐.๒๕	- มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI
๐.๕๐	- มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของสมศ.
๐.๗๕	- มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ ๓ หรือ ๔ (Q3 หรือ Q4) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของสมศ.
๑.๐๐	- มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ ๑ หรือ ๒ (Q1 หรือ Q2) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ ๕๐ เท่ากับ ๕ คะแนน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. จำนวนและรายชื่อบทความวิจัยจากวิทยานิพนธ์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับชาติหรือนานาชาติรายปีตามปีการศึกษาหรือปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษา พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ชื่อวิทยานิพนธ์ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการที่ตีพิมพ์ คำนำน้หนักของบทความวิจัยแต่ละชิ้น
๒. จำนวนและรายชื่อผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด

ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ หมายถึง การที่สถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินงานตามพันธกิจด้านการวิจัยอย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีจุดเน้นเฉพาะโดยมีการดำเนินการตามนโยบายแผนงาน งบประมาณ มีการบริหารและการจัดการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนคณาจารย์ นักวิจัย และบุคลากรให้มีสมรรถนะในการทำวิจัย ส่งเสริมและสร้างเครือข่ายการทำวิจัยกับหน่วยงานภายนอกสถาบัน เพื่อให้ได้ผลงานวิจัย ผลงานประดิษฐ์และงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ เป็นนวัตกรรมที่นำไปสู่การสร้างและพัฒนาบัณฑิตที่เรื่องปัญญา มีคุณธรรมและความเชี่ยวชาญสูง การสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ใหม่เป็นการเปิดโลกทัศน์ใหม่และขยายพรมแดนของความรู้และทรัพย์สินทางปัญญาที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในงานได้จริง ทั้งการใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ การใช้ประโยชน์เชิงสาธารณะ การใช้ประโยชน์เชิงนโยบาย และ การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ เป็นต้น

ถ้าสถาบันอุดมศึกษาต้องสร้างความเข้มข้นเชิงวิชาการ สร้างผลงานที่มีคุณภาพสูง และสร้างการยอมรับในแวดวงวิชาการ ควรเป็นงานวิจัยเชิงวิชาการ สามารถนำผลงานวิจัยไปตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติได้ หากเป็นงานวิจัยและพัฒนาที่ต้องเป็นงานวิจัยที่สามารถนำผลไปใช้ประโยชน์ได้ตามความต้องการของผู้ใช้จริง รวมทั้งนักวิจัยสามารถเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ เกี่ยวกับการใช้ความรู้ในการพัฒนา เป็นการเรียนรู้ที่สั่งสมและถ่ายทอดไปสู่ผู้อื่นได้ ประเด็นสำคัญก็คือไม่ว่างานวิจัยพื้นฐานหรืองานวิจัยประยุกต์ก็ต้องเป็นงานวิจัยแท้ คือการมีผลเป็นการเรียนรู้ สั่งสมองค์ความรู้ และถ่ายทอดองค์ความรู้นั้นๆ ได้ ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์เป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนาคุณภาพ ประสิทธิภาพและขีดความสามารถของคนไทย สนองยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ รวมทั้งการพัฒนาประเทศสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ สังคมความรู้ และสังคมแห่งภูมิปัญญา อันก่อให้เกิดวัฒนธรรมการเรียนรู้และใฝ่รู้ตลอดชีวิต และวัฒนธรรมการใช้ความรู้ในการกำหนดทิศทางยุทธศาสตร์และการพัฒนา ตลอดจนการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศ

ประกอบด้วย ๓ ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ ที่	ชื่อตัวบ่งชี้
๕	งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
๖	งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์
๗	ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ

ตัวบ่งชี้ที่ ๕ งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

คำอธิบาย

การวิจัยเป็นพันธกิจหนึ่งที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา การดำเนินการตามพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้น สามารถพิจารณาได้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวางจากการเปรียบเทียบจำนวนบทความวิจัยที่ตีพิมพ์และจำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติกับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

เกณฑ์การประเมิน

กำหนดระดับคุณภาพงานวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
๐.๑๒๕	- มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
๐.๒๕	- มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI
๐.๕๐	- มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของสมศ.
๐.๗๕	- มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ ๓ หรือ ๔ (Q3 หรือ Q4) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของสมศ.
๑.๐๐	- มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ ๑ หรือ ๒ (Q1 หรือ Q2) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์
๐.๑๒๕	- งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด
๐.๒๕	- งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
๐.๕๐	- งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ*
๐.๗๕	- งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน**
๑.๐๐	- งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ***

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี

๑๐ ประเทศ ได้แก่ กัมพูชา ไทย บรูไน พม่า ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย ลาว เวียดนาม สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย

*การเผยแพร่ความร่วมมือระหว่างประเทศ เป็นโครงการเฉพาะระหว่างประเทศ เช่น ความร่วมมือการจัดแสดงนิทรรศการระหว่าง ไทย-ลาว เป็นต้น

**การเผยแพร่ในระดับอาเซียน เป็นการเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน ๑๐ ประเทศ (อย่างน้อย ๕ ประเทศ)

***การเผยแพร่ในระดับนานาชาติ เป็นการเผยแพร่ที่เปิดกว้างกับทุกประเทศไม่จำกัดกลุ่มประเทศ (อย่างน้อย ๗ ประเทศ โดยมีประเทศอื่น ๆ นอกอาเซียนไม่ต่ำกว่า ๔ ประเทศ)

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
ที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละเท่ากับ ๕ คะแนน จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ดังนี้

กลุ่มสาขาวิชา	ร้อยละ
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	๒๐
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๒๐
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	๑๐

การคิดคะแนนระดับคณะ ให้นำคะแนนที่คิดได้ของแต่ละกลุ่มสาขาวิชามาหาค่าเฉลี่ย และการคิดคะแนนระดับสถาบัน ให้นำคะแนนที่คิดได้ในแต่ละคณะมาหาค่าเฉลี่ย

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. จำนวนและรายชื่อบทความวิจัยระดับชาติและนานาชาติทั้งหมด ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อตามปีการศึกษาหรือปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษา

พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ และค่านำหน้าของแต่ละบทความวิจัย

๒. จำนวนและรายชื่อผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติทั้งหมดของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่เผยแพร่ ชื่อสถานที่ จังหวัด หรือประเทศที่เผยแพร่ และรูปแบบของการเผยแพร่พร้อมหลักฐานและค่านำหน้าของแต่ละผลงานสร้างสรรค์

ตัวบ่งชี้ที่ ๖ งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์

คำอธิบาย

การวิจัยเป็นพันธกิจหนึ่งที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา การดำเนินการตามพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้น สามารถพิจารณาได้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพและมีประโยชน์สู่การนำไปใช้จากการเปรียบเทียบจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่นำไปใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยและรายงานการวิจัยโดยได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมของจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๒๐ เท่ากับ ๕ คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. จำนวนและรายชื่องานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ โดยนับรวมผลงานที่นำไปใช้ประโยชน์ของอาจารย์และนักวิจัยประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ดำเนินการเสร็จ ปีที่นำไปใช้ประโยชน์ ชื่อหน่วยงานที่นำไปใช้ประโยชน์ โดยมีหลักฐานการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ให้แสดงข้อมูลที่ระบุรายละเอียดการใช้ประโยชน์ที่ชัดเจนด้วย ตามแนวทางดังต่อไปนี้

- ข้อมูลที่แสดงผลดีที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากการนำสิ่งประดิษฐ์อันเป็นผลจากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย
- ข้อมูลที่แสดงผลดีที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากการนำนโยบาย กฎหมาย มาตรการ ที่เป็นผลมาจากงานวิจัยนโยบายไปใช้
- ข้อมูลที่แสดงผลดีที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม จากการนำผลงานวิจัยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาสาธารณะไปใช้

๒. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยนับรวมอาจารย์และนักวิจัยประจำที่ลาศึกษาต่อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๗ ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ

คำอธิบาย

ผลงานวิชาการที่มีคุณภาพ สะท้อนถึงสมรรถนะในการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ สังเคราะห์ วิจัย การปฏิบัติจริงและได้นำไปใช้ในการแก้ปัญหา หรือพัฒนางานในหน้าที่จนเกิดผลดีต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา และเป็นประโยชน์ต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ

เกณฑ์การประเมิน

กำหนดระดับคุณภาพผลงานวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพผลงานวิชาการ
๐.๒๕	- บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ
๐.๕๐	- บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ
๐.๗๕	- ตำราหรือหนังสือที่มีการตรวจอ่านโดยผู้ทรงคุณวุฒิ
๑.๐๐	- ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว หรือตำราหรือหนังสือที่มีคุณภาพสูงมีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจอ่านตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๑๐ เท่ากับ ๕ คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. จำนวนและรายชื่อผลงานวิชาการ (บทความวิชาการ ตำรา หนังสือ) ที่มีระดับคุณภาพของอาจารย์ประจำ โดยนับรวมผลงานของอาจารย์ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่ผลงานแล้วเสร็จ ปีที่ได้รับการรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่เชื่อถือได้ ชื่อหน่วยงานที่รับรอง และมีหลักฐานการรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ค่าน้ำหนักของผลงานวิชาการแต่ละชิ้น

๒. จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยนับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ

ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม

ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม หมายถึง การที่สถาบันอุดมศึกษามีการให้บริการวิชาการที่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจงทั้งในประเทศและต่างประเทศซึ่งอาจให้บริการโดยการใช้ทรัพยากรของสถาบันหรือใช้ทรัพยากรร่วมกันทั้งในระดับสถาบันและระดับบุคคลในหลายลักษณะ อาทิ การให้คำปรึกษา การศึกษา วิจัยค้นคว้า เพื่อแสวงหาคำตอบให้กับสังคม การฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นต่างๆ การจัดให้มีการศึกษาต่อเนื่อง บริการศิษย์เก่าและประชาชนทั่วไป การให้บริการทางวิชาการนี้สามารถจัดในรูปแบบการให้บริการแบบให้เปล่าด้วยสำนึกความรับผิดชอบของความเป็นสถาบันอุดมศึกษาในฐานะเป็นที่พึ่งของสังคม หรือเป็นการให้บริการเชิงพาณิชย์ที่ให้ผลตอบแทนเป็นรายได้ หรือเป็นข้อมูลย้อนกลับมาพัฒนาและปรับปรุงเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ การให้บริการทางวิชาการโดยการถ่ายทอดเทคโนโลยีและองค์ความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ เป็นที่พึ่งและแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ เสนอแนะแนวทางที่เหมาะสม สอดคล้อง อันก่อให้เกิด ความมั่นคง ความเข้มแข็ง และการพัฒนาที่ยั่งยืนของชุมชน สังคม ประเทศชาติและนานาชาติ ตลอดจนการส่งเสริมการมีบทบาททางวิชาการ และวิชาชีพในการตอบสนอง ชี้นำ และเตือนสติสังคมของสถาบันอุดมศึกษาโดยคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสาธารณะ

ประกอบด้วย ๒ ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่	ชื่อตัวบ่งชี้
๘	ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย
๙	ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก

ตัวบ่งชี้ที่ ๘ ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย

คำอธิบาย

การให้บริการวิชาการ หมายถึง การที่สถาบันอุดมศึกษาซึ่งอยู่ในฐานะที่เป็นที่พึ่งของชุมชนหรือสังคม เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ หรือทำหน้าที่ใดๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาชุมชนในด้านวิชาการหรือการพัฒนาความรู้ ตลอดจนความเข้มแข็งประเทศชาติและนานาชาติ การบริการวิชาการเป็นการบริการที่มีค่าตอบแทน และบริการวิชาการให้เปล่า โดยมีการนำความรู้และประสบการณ์มาใช้พัฒนาหรือบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอนและการวิจัย อาทิ บทความ ตำรา หนังสือ วิทยานิพนธ์หรือหลักสูตร เป็นต้น

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการ ที่นำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย}}{\text{จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๓๐ เท่ากับ ๕ คะแนน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. หลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงว่าอาจารย์ประจำได้รวบรวม จัดระบบ และมีการประมวลความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอน และการวิจัยโดยอาจไปต่อยอดพัฒนาเป็นหนังสือ ตำรา หรืองานวิจัย ขยายผลนำไปสู่การปรับปรุงรายวิชาหรือนำไปสู่การเปิดรายวิชาใหม่

๒. โครงการบริการวิชาการที่นับในตัวตั้งจะต้องมีผลการบูรณาการเสร็จสิ้นในปีที่ประเมิน และโครงการวิชาการที่เป็นตัวหารเป็นโครงการบริการวิชาการที่ดำเนินการในปีที่ประเมิน โครงการหนึ่ง ๆ จะบูรณาการเฉพาะกับการเรียนการสอน หรือเฉพาะกับงานวิจัย หรือจะบูรณาการกับทั้งการเรียนการสอนและการวิจัยก็ได้

๓. การบริการวิชาการ เป็นการให้บริการแก่บุคคลหรือหน่วยงานภายนอกสถาบัน ทั้งการประเมินในระดับคณะและระดับสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่ ๙ ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก

คำอธิบาย

โครงการที่มีผลต่อการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หมายถึง โครงการที่สถาบันจัดขึ้นเพื่อพัฒนาชุมชนหรือองค์กรภายนอกและเมื่อดำเนินการแล้วมีผลก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นแก่ชุมชนหรือองค์กรภายนอกในด้านต่างๆ หรือ ทำให้ชุมชนหรือองค์กรภายนอกสามารถพึ่งพาตนเองได้ตามศักยภาพของตน

ประเด็นการพิจารณา

๑. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA) โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนหรือองค์กร
๒. บรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐
๓. ชุมชนหรือองค์กรมีผู้นำหรือสมาชิกที่มีการเรียนรู้และดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
๔. ชุมชนหรือองค์กรสร้างกลไกที่มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน โดยคงอัตลักษณ์และวัฒนธรรมของชุมชนหรือองค์กร
๕. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์สร้างคุณค่าต่อสังคม หรือชุมชน/องค์กรมีความเข้มแข็ง

เกณฑ์การให้คะแนน

๑	๒	๓	๔	๕
ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. แผนและกิจกรรมหรือโครงการที่ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กร
๒. รายงาน เอกสารผลการปฏิบัติตามกิจกรรมหรือโครงการ
๓. ข้อมูลที่แสดงถึงผลการดำเนินงานตามกิจกรรมหรือโครงการโดยผู้นำหรือสมาชิกของชุมชนหรือองค์กรได้เรียนรู้และดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง และพัฒนาตามอัตลักษณ์และวัฒนธรรมของชุมชนหรือองค์กร
๔. ข้อมูลที่แสดงถึงผลการดำเนินงานตามกิจกรรมหรือโครงการของชุมชนหรือองค์กรที่สร้างประโยชน์ ความเข้มแข็งและคุณค่าต่อสังคม ชุมชน หรือองค์กร
๕. “ต่อเนื่อง” หมายถึง มีการดำเนินงานตั้งแต่ ๒ ปีขึ้นไป
๖. “ยั่งยืน” หมายถึง มีการดำเนินงานตั้งแต่ ๕ ปีขึ้นไป
๗. “เข้มแข็ง” หมายถึง สามารถพึ่งพาตนเองได้

หมายเหตุ สำหรับสถาบันที่ได้รับการประเมินปี ๒๕๕๔ กรณีเป็นกิจกรรมใหม่ สำหรับเกณฑ์ต่อเนื่อง ยั่งยืน และเข้มแข็ง ให้ใช้ ๑ ปีได้โดยอนุโลม

ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม หมายถึง สถาบันมีการดำเนินงานทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชาติโดยเห็นถึงความสำคัญและคุณค่าเรื่องศิลปะและวัฒนธรรมที่จำต้องปลูกฝัง ส่งเสริมและพัฒนาสิ่งที่ดีงาม ความมีสุนทรีย์ และวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ อยู่ในสภาพแวดล้อมที่สวยงามอย่างมีรสนิยม ให้เกิดในจิตสำนึกและในวิถีชีวิต มีความเชื่อมั่นในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า สามารถรองรับกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม ทั้งในเรื่องความเชื่อ ค่านิยม และวัฒนธรรมใหม่ ๆ สถาบันจึงมีนโยบายและการดำเนินงานทั้งในระดับบุคคล และสถาบัน โดยมีระบบและกลไกเป็นหน่วยส่งเสริม สนับสนุนในลักษณะโครงการและส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้วิถีชีวิตและบรรยากาศ ในมหาวิทยาลัยน่าอยู่ มีชีวิตที่มีคุณค่าอย่างมีรสนิยม และสามารถอยู่ในสังคมด้วยความเข้าใจ มีน้ำใจอย่างมีความสุข

ประกอบด้วย ๒ ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ ที่	ชื่อตัวบ่งชี้
๑๐	การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม
๑๑	การพัฒนาสุนทรีย์ภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๐ การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม

คำอธิบาย

ศิลปะและวัฒนธรรม เป็นตัวบ่งชี้ถึงคุณภาพ วิถีชีวิต และจิตใจที่งดงามของบุคคลและสังคม เป็นพันธกิจหลักประการหนึ่งที่สถาบันพึงตระหนัก ที่จะต้องให้ความสำคัญในการส่งเสริม สนับสนุน เพื่อให้สังคมในสถาบันอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข อย่างมีคุณค่า สามารถเป็นแบบอย่างที่น่าศรัทธา และเป็นที่ยอมรับของสังคม การส่งเสริมสนับสนุนจำต้องดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพที่จริงใจได้ต่อเนื่องที่มั่นคง และยั่งยืนโดยการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ชัดและสามารถประเมินผลได้

ประเด็นการพิจารณา

๑. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)
๒. บรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐
๓. มีการดำเนินงานสม่ำเสมออย่างต่อเนื่อง
๔. เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อชุมชน
๕. ได้รับการยกย่องระดับชาติและหรือนานาชาติ

เกณฑ์การให้คะแนน

๑	๒	๓	๔	๕
ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. นโยบาย แผน ระบบและกลไกในการส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม
๒. โครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม พร้อมรายละเอียดของโครงการหรือกิจกรรม รวมทั้งตัวบ่งชี้และเป้าหมายความสำเร็จ
๓. รายงานสรุปผลหรือประเมินโครงการหรือกิจกรรม (ประโยชน์และคุณค่าต่อชุมชน)
๔. หลักฐานที่อธิบายรายละเอียดและแสดงกระบวนการได้มาซึ่งข้อมูลของการสรุปผลสำเร็จ เช่น ขั้นตอนและช่วงระยะเวลาการเก็บข้อมูล การสุ่มตัวอย่าง แบบสำรวจหรือแบบสอบถามหรือแบบประเมินวิธีการวิเคราะห์ผล เป็นต้น
๕. รายงาน รางวัลที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณ ยกย่อง ระดับชาติและนานาชาติ จากสถาบันหรือหน่วยงานที่เป็นที่ยอมรับ

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๑ การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม

คำอธิบาย

ศิลปะและวัฒนธรรม เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความสุนทรีย์และรสนิยม เกิดรูปแบบวิถีชีวิตและสังคม โดยมีลักษณะที่เป็นพลวัต มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา จำเป็นต้องรู้ทันอย่างมีปัญญา โดยมีแผนในการพัฒนา ให้ความรู้และประสบการณ์ด้านสุนทรียภาพในบริบทของศิลปะและวัฒนธรรม สามารถรู้จักเลือกรับ รักษาและสร้างให้ตนเองและสังคมอยู่ร่วมกันอย่างรู้คุณค่าความงาม อย่างมีสุนทรีย์ที่มีรสนิยม

ประเด็นการพิจารณา

๑. การมีส่วนร่วมของบุคลากรในสถาบันที่ก่อให้เกิดวัฒนธรรมที่ดี
๒. อาคารสถานที่ สะอาดถูกสุขลักษณะ และตกแต่งอย่างมีความสุนทรีย์
๓. ปรับแต่งและรักษาภูมิทัศน์ให้สวยงาม สอดคล้องกับธรรมชาติ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๔. มีพื้นที่ทางวัฒนธรรมที่เอื้อและส่งเสริมต่อการจัดกิจกรรม และมีการจัดกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ
๕. ระดับความพึงพอใจของบุคลากรและนักศึกษาไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕

เกณฑ์การให้คะแนน

๑	๒	๓	๔	๕
ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. หลักฐานที่แสดงรายละเอียดของโครงการหรือกิจกรรมที่พัฒนาสุนทรียภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรม ที่สถาบันดำเนินการในแต่ละปีการศึกษา
๒. โครงการหรือกิจกรรมที่แสดงรายละเอียดที่กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม สามารถประเมินได้
๓. รายงานสรุปผลหรือประเมินผลโครงการหรือกิจกรรมที่พัฒนาสุนทรียภาพทางศิลปะและวัฒนธรรม
๔. หลักฐานที่อธิบายรายละเอียดและแสดงกระบวนการได้มาซึ่งข้อมูลของการสรุปผลสำเร็จ เช่น ขั้นตอนและช่วงระยะเวลาการเก็บข้อมูล การสุ่มตัวอย่าง แบบสำรวจหรือแบบสอบถาม หรือแบบประเมิน วิธีการวิเคราะห์ผล เป็นต้น
๕. ข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ปรากฏในประเด็นการพิจารณาในข้อ ๒ และข้อ ๓

หมายเหตุ

๑. สะอาด หมายถึง ไม่รก มีระเบียบ รักษาง่าย ใช้สะดวก
๒. สุขลักษณะ หมายถึง สะอาด ปลอดภัย ไร้มลภาวะ สุขใจ สบายกาย
๓. สวยงาม หมายถึง มีการจัดแต่งอาคาร สภาพแวดล้อมอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับพื้นที่แวดล้อม ไม่สิ้นเปลือง และไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม

ด้านการบริหารและการพัฒนาสถาบัน

ด้านการบริหารและการพัฒนาสถาบัน หมายถึง การที่สถาบันอุดมศึกษามีระบบการบริหารและการจัดการที่ดี มีประสิทธิภาพในการถ่ายทอดวิสัยทัศน์ และค่านิยมไปสู่การปฏิบัติอย่างมีเอกภาพ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และพันธกิจที่กำหนดไว้ โดยมีสภาสถาบันทำหน้าที่กำกับดูแลนโยบาย การดำเนินงานตามแผน การบริหารบุคคล การบริหารงบประมาณและทรัพย์สิน การบริหารสวัสดิการที่จัดให้นักศึกษา และบุคลากรทุกคน รวมทั้งกำกับติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล การดำเนินงานให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายที่กำหนด มีการเผยแพร่ผลการดำเนินงานของสภาสถาบัน และการบริหารและการจัดการของผู้บริหารทุกระดับสู่ประชาคมภายในสถาบัน และภายนอกสถาบันตามหลักธรรมาภิบาลที่ประกอบด้วย หลักประสิทธิผล (Effectiveness) หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) หลักการตอบสนอง (Responsiveness) หลักการรับผิดชอบ (Accountability) หลักความโปร่งใส (Transparency) หลักการมีส่วนร่วม (Participation) หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) หลักนิติธรรม (Rule of Law) หลักความเสมอภาค (Equity) และหลักมุ่งเห็นฉันทามติ (Consensus Oriented)

ประกอบด้วย ๓ ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ ที่	ชื่อตัวบ่งชี้
๑๒	การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบัน
๑๓	การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน
๑๔	การพัฒนาคณาจารย์

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒ การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบัน

คำอธิบาย

สภาสถาบันอุดมศึกษาถือเป็นองค์กรหลักของสถาบันอุดมศึกษาที่ต้องมีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบาย กรอบทิศทางการดำเนินงานตามอัตลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษา กำหนดระบบกลไกและกระบวนการที่เป็นรูปธรรมในการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดการกำกับดูแลและขับเคลื่อนสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งการควบคุมและตรวจสอบการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และการพัฒนาสถาบันอย่างยั่งยืน

การประเมินผลความสำเร็จในการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบันจะมุ่งเน้นการประเมินคุณภาพในการกำหนดทิศทางการกำกับดูแลและขับเคลื่อนการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาตามหน้าที่และบทบาทของสภาสถาบัน การบริหารและการจัดการตามหลักธรรมาภิบาล และการดำเนินงานตามมติการประชุมสภาสถาบันอุดมศึกษา

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้ค่าคะแนนผลการประเมินผลการดำเนินงานของสภาสถาบัน (คะแนนเต็ม ๕) ที่ครอบคลุม ๕ ประเด็น ดังต่อไปนี้

๑. สภาสถาบันทำพันธกิจครบถ้วนตามภาระหน้าที่ที่กำหนดในพระราชบัญญัติของสถานศึกษา
๒. สภาสถาบันกำหนดยุทธศาสตร์ ทิศทาง กำกับนโยบาย ข้อบังคับ ระเบียบ
๓. สภาสถาบันทำตามกฎระเบียบข้อบังคับของต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๔. สภาสถาบันกำกับ ติดตาม การดำเนินงานของผู้บริหารสถานศึกษา
๕. สภาสถาบันดำเนินงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาล

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงรายละเอียดการประเมินตามประเด็นที่กำหนดในเกณฑ์การให้คะแนน

หมายเหตุ ในระดับคณะไม่ต้องประเมิน

ตัวบ่งชี้ ๑๓ การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน

คำอธิบาย

การประเมินผลตามหน้าที่และบทบาทของผู้บริหารในการบริหารและการจัดการให้บรรลุผลสำเร็จตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติงานประจำปีของสถาบันอุดมศึกษา จะมุ่งเน้นการประเมินคุณภาพของการบริหารงานตามนโยบายของสภาสถาบันอุดมศึกษา ประสิทธิภาพของแผนปฏิบัติการประจำปี ความสามารถในการบริหารและการจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหาร

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้ค่าคะแนนการประเมินผลผู้บริหารโดยคณะกรรมการที่สภาสถาบันแต่งตั้ง (คะแนนเต็ม ๕)

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงรายละเอียดการกำหนดหรือทบทวนนโยบายการกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งทบทวนกรอบทิศทางการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาตามหน้าที่และบทบาทของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา

๒. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงรายละเอียดการดำเนินการตามระบบการกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษา โดยมีเอกสารหรือหลักฐานหรือรายงานหรือบันทึกการประชุมที่แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารสถาบันได้กำหนดให้มีกระบวนการที่เป็นรูปธรรมในการจัดการเพื่อให้เกิดการควบคุมและตรวจสอบการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา

๓. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารสถาบันมีการติดตามผลการดำเนินงานสำคัญ เช่น ระบบในด้านนโยบายและแผน ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการเงินและงบประมาณ โดยเฉพาะการดำเนินงานตามภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นมติดิสภาพสถาบัน

๔. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงนโยบายของสถาบันที่กำหนดให้มีระบบการประเมินผู้บริหารโดยคณะกรรมการที่สภาสถาบันแต่งตั้งและมีการดำเนินงานตามระบบนั้น

๕. รายงานการสังเคราะห์หัตถ์หรือนโยบาย รวมทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา

หมายเหตุ ระดับสถาบัน ผู้บริหารหมายถึง อธิการบดี และระดับคณะ ผู้บริหารหมายถึง คณบดี

ตัวบ่งชี้ ๑๔ การพัฒนาคณาจารย์

คำอธิบาย

คุณภาพของคณาจารย์เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียน รวมทั้งพิจารณาจากความสำเร็จของสถาบันในการส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพอาจารย์ เพื่อให้อาจารย์ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง อันจะทำให้สถาบันสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล คุณภาพอาจารย์พิจารณาจากคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ

เกณฑ์การพิจารณา

กำหนดค่าน้ำหนักระดับคุณภาพอาจารย์ ดังนี้

วุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
อาจารย์	๐	๒	๕
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	๑	๓	๖
รองศาสตราจารย์	๓	๕	๘
ศาสตราจารย์	๖	๘	๑๐

วิธีการคำนวณ

ค่าดัชนีคุณภาพอาจารย์ คำนวณดังนี้

ผลรวมถ่วงน้ำหนักของอาจารย์ประจำ
จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดให้ค่าดัชนีคุณภาพอาจารย์เป็น ๖ เท่ากับ ๕ คะแนน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

จำนวนและรายชื่ออาจารย์ประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยนับอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริงและที่ลาศึกษาต่อ โดยมีฐานข้อมูลที่ระบุรายละเอียดแสดงวุฒิการศึกษา และตำแหน่งทางวิชาการ

ด้านการพัฒนาและประกันคุณภาพภายใน

ด้านการพัฒนาและประกันคุณภาพภายใน หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาจะต้องแสดงความมีมาตรฐานและคุณภาพด้วยการเป็นประชาคมแห่งการสร้างความรู้ และองค์การแห่งการเรียนรู้ที่มีขีดความสามารถในการค้นคว้าวิจัยสร้างความรู้ใหม่ทั้งเพื่อพัฒนาสังคมและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง อุดมศึกษาไทยยังต้องแสดงความเป็นอุดมศึกษามหาชนที่มีคุณภาพ นอกจากนี้อุดมศึกษาไทยต้องมีความเป็นเลิศที่ใช้การได้ในสังคมแห่งการตรวจสอบอย่างเข้มข้น เพื่อการพัฒนามาตรฐานและคุณภาพอย่างต่อเนื่องซึ่งจะนำอุดมศึกษาไทยไปสู่อุดมศึกษาสากล ดังนั้นการประกันคุณภาพอุดมศึกษาจึงเป็นการประกันคุณภาพเพื่อความรู้สู่ความเป็นเลิศ และการประกันคุณภาพเพื่อผู้เรียน หัวใจของระบบการประกันคุณภาพที่ดีคือ การใช้ระบบและกระบวนการประกันคุณภาพในการสร้างประชาคมที่มีวัฒนธรรมในการเรียนรู้ และตรวจสอบการทำงานของตนเองเพื่อผู้อยู่เสมอ ซึ่งจะนำไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่เป็นพลวัต เปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ เผยแพร่ข่าวสารทั่วทั้งสถาบัน พร้อมกับมีการกำหนดมาตรฐานการทำงานทุกด้านแบบมีอาชีพที่สามารถตรวจสอบการทำงานได้ทุกชั้นตอน มีกลไกรับฟังผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งภายในและภายนอกสถาบัน เพื่อนำข้อคิดความเห็นจากทุกฝ่ายที่มีส่วนร่วมมาใช้ในการกำกับแนวทางการประกันคุณภาพของสถาบัน อย่างไรก็ตามสถาบันอุดมศึกษาพึงมีอิสระและเสรีภาพทางวิชาการในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพที่เหมาะสมของตนเอง และในขณะเดียวกันก็พึงให้อิสระแก่หน่วยงานภายในในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพตามเงื่อนไขเฉพาะของแต่ละหน่วยงานด้วย

ระบบประกันคุณภาพภายในโดยทั่วไป ประกอบด้วย ระบบแรกคือ ระบบการพัฒนาคุณภาพซึ่งประกอบด้วย การกำหนดมาตรฐาน กระบวนการวางแผน และออกแบบระบบงานเพื่อคุณภาพและการจัดการกระบวนการและการควบคุมคุณภาพ ระบบที่สองคือ ระบบการตรวจสอบคุณภาพเพื่อเร่งรัดให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายตามมาตรฐานคุณภาพที่กำหนด และระบบที่สามคือ ระบบการประเมินภายในและกระบวนการปรับปรุงคุณภาพ การประกันคุณภาพภายในเป็นหน้าที่ของสถาบันในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน โดยให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมและการสนับสนุนจากต้นสังกัด ทั้งนี้ การประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาอย่างต่อเนื่องและสามารถรองรับการประเมินคุณภาพภายนอกได้

ประกอบด้วย ๑ ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ ที่	ชื่อตัวบ่งชี้
๑๕	ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๕ ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด

คำอธิบาย

ตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ ระบุไว้ว่า “...ให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษานั้นอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปี และแจ้งผลให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาทราบ รวมทั้งเปิดเผยผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาต่อสาธารณชน...” ทั้งนี้ สถานศึกษาจะดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ครอบคลุมตัวบ่งชี้ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาหรือต้นสังกัดกำหนด โดยจะเป็นตัวบ่งชี้ที่เน้นด้านปัจจัยนำเข้าและกระบวนการ ซึ่งผลการประเมินการประกันคุณภาพภายในโดยต้นสังกัดนี้ จะเป็นคะแนนที่สามารถสะท้อนประสิทธิภาพและประสิทธิผลของคุณภาพการดำเนินงานด้านต่างๆ ของสถาบันอุดมศึกษาได้ ดังนั้น ในการประเมินตัวบ่งชี้นี้ จะใช้ค่าเฉลี่ยคะแนนประเมินการประกันคุณภาพภายในโดยต้นสังกัด โดยไม่ต้องทำการประเมินใหม่

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้ค่าคะแนนผลการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยต้นสังกัด

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

คะแนนประเมินระบบประกันคุณภาพภายในของสถาบันอุดมศึกษาโดยหน่วยงานต้นสังกัด จำนวน ๓ ปีก่อนปีที่ประเมิน

หมายเหตุ

๑. ใช้คะแนนประเมินระบบประกันคุณภาพภายใน (ระบบ ๕ คะแนน) ระดับสถาบัน ตามที่หน่วยงานต้นสังกัดกำหนด ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๓ (เนื่องจากใช้เกณฑ์การประเมินใหม่) เช่น

- ประเมินปี ๒๕๕๔ ใช้คะแนนประเมิน ๑ ปี คือ ปี ๒๕๕๓
- ประเมินปี ๒๕๕๕ ใช้ค่าเฉลี่ยคะแนนประเมิน ๒ ปี คือ ปี ๒๕๕๔ และ ๒๕๕๓
- ประเมินปี ๒๕๕๖ ใช้ค่าเฉลี่ยคะแนนประเมิน ๓ ปี คือ ปี ๒๕๕๕, ๒๕๕๔ และ ๒๕๕๓

๒. กรณีของการประเมินระดับคณะ หากประเมินการประกันคุณภาพภายในของคณะไม่ครบทุกตัวที่กำหนดในระดับสถาบัน ให้ใช้คะแนนจากการประเมินในระดับสถาบันของตัวบ่งชี้้นั้นมาชี้แทน

กลุ่มตัวบ่งชี้อัตลักษณ์

ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่ประเมินผลผลิตตามปรัชญา ปณิธาน พันธกิจ และ วัตถุประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษา รวมถึงความสำเร็จตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละสถาบัน โดยได้รับการอนุมัติจากสภาสถาบัน

อัตลักษณ์ หมายถึง หมายถึง ผลผลิตของผู้เรียนตามปรัชญา ปณิธาน พันธกิจ และวัตถุประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษา ที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน

เอกลักษณ์ หมายถึง ความสำเร็จตามจุดเน้นและจุดเด่นที่สะท้อนให้เห็นเป็นลักษณะโดดเด่นเป็นหนึ่งของสถาบัน

ประกอบด้วย ๒ ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ ที่	ชื่อตัวบ่งชี้
๑๖	ผลการพัฒนาตามอัตลักษณ์ของสถาบัน ๑๖.๑ ผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์ ๑๖.๒ ผลการพัฒนาบัณฑิตตามอัตลักษณ์
๑๗	ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๖ ผลการพัฒนาตามอัตลักษณ์ของสถาบัน

คำอธิบาย

สถาบันอุดมศึกษา มีพันธกิจในการผลิตและพัฒนากำลังคนระดับกลางและระดับสูง การวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ การบริการวิชาการแก่สังคมและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาจึงหลากหลายตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน นำไปสู่การกำหนดเป้าหมายและแผนการปฏิบัติงาน รวมทั้งแผนพัฒนาคุณภาพของสถาบันแต่ละแห่งที่จะสร้างองค์ความรู้ให้สอดคล้องตามอัตลักษณ์และวัตถุประสงค์

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๖.๑ ผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์

เกณฑ์การพิจารณา

๑. มีการกำหนดกลยุทธ์และแผนการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ ปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจและวัตถุประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษา โดยได้รับการเห็นชอบจากสภาสถาบัน
๒. มีการสร้างระบบการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและบุคลากรในการปฏิบัติตามกลยุทธ์ที่กำหนดอย่างครบถ้วนสมบูรณ์
๓. ผลการประเมินความเห็นของบุคลากร เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสถาบันที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ อยู่ในระดับตั้งแต่ ๓.๕๑ ขึ้นไปจากคะแนนเต็ม ๕
๔. ผลการดำเนินงานก่อให้เกิดผลกระทบที่เป็นประโยชน์และ/หรือสร้างคุณค่าต่อสังคม
๕. ได้รับการยกย่องในระดับชาติหรือนานาชาติ ในประเด็นที่เกี่ยวกับอัตลักษณ์

เกณฑ์การให้คะแนน

๑	๒	๓	๔	๕
ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

หลักฐานการได้รับการยอมรับ การได้รับรางวัล หรือการได้รับการยกย่องว่าเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติที่ดีในการขับเคลื่อนอัตลักษณ์ เช่น โส่รางวัล ใบประกาศเกียรติคุณ เกียรติบัตร หนังสือเชิดชูเกียรติ เป็นต้น

หมายเหตุ ตัวบ่งชี้ที่ ๑๖.๑ ในระดับคะแนนไม่ต้องประเมิน

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๖.๒ ผลการพัฒนาบัณฑิตตามอัตลักษณ์

วิธีการคำนวณ

ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิตที่มีคุณลักษณะตามอัตลักษณ์
จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต (คะแนนเต็ม ๕)

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ข้อมูลจากการสำรวจต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณ และในเชิงคุณภาพครอบคลุมทุกคณะ อย่างน้อยร้อยละ ๓๕ ของจำนวนผู้สำเร็จการศึกษา ในแต่ละระดับ

๑. ปรัชญา ปณิธาน พันธกิจและวัตถุประสงค์ของสถาบัน รวมทั้งแผนกลยุทธ์ และแผนการปฏิบัติงานประจำปีของสถาบันที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน
๒. แผนพัฒนาคุณภาพสถาบันในด้านต่างๆ ที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน
๓. รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงผลการดำเนินงานและผลสำเร็จของการดำเนินงานที่สอดคล้องกับปรัชญา วิสัยทัศน์ และพันธกิจของสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๗ ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน คำอธิบาย

พิจารณาผลการดำเนินงานตามจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของสถาบันที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของสถาบันซึ่งเป็นผลลัพธ์จากการดำเนินงานของสถาบันนั้น

ประเด็นการพิจารณา

๑. มีการกำหนดกลยุทธ์การปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของสถาบัน โดยได้รับการเห็นชอบจากสภาสถาบัน
๒. มีการสร้างระบบการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและบุคลากรในการปฏิบัติตามกลยุทธ์ที่กำหนดอย่างครบถ้วนสมบูรณ์
๓. ผลการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามจุดเน้น และจุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของสถาบัน อยู่ในระดับตั้งแต่ ๓.๕๑ ขึ้นไปจากคะแนนเต็ม ๕
๔. ผลการดำเนินงานบรรลุตามจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของสถาบันและเกิดผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคม
๕. สถาบันมีเอกลักษณ์ตามจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะที่กำหนด และได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ

เกณฑ์การให้คะแนน

๑	๒	๓	๔	๕
ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. เอกสารหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงการกำหนดเอกลักษณ์ จุดเน้น หรือจุดเด่นของสถาบัน
๒. แผนกลยุทธ์ แผนการปฏิบัติงานประจำปี รวมทั้งแผนพัฒนาคุณภาพที่สอดคล้องกับเอกลักษณ์ จุดเน้น หรือจุดเด่นของสถาบันที่ได้รับการเห็นชอบจากสภาสถาบัน
๓. รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีที่ได้รับการเห็นชอบจากสภาสถาบัน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงผลการดำเนินงานและผลสำเร็จของการดำเนินงานตามเอกลักษณ์ จุดเน้น หรือจุดเด่นของสถาบันที่กำหนด หรือผลการดำเนินงานและผลสำเร็จของการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจนถือเป็นเอกลักษณ์ จุดเน้น หรือจุดเด่นของสถาบันที่ได้รับการยอมรับ
๔. เอกสารหลักฐานการได้รับการยอมรับ การได้รับรางวัล หรือการได้รับการยกย่องว่าเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติที่ดี เช่น โล่รางวัล ใบประกาศเกียรติคุณ เกียรติบัตร หนังสือเชิดชูเกียรติ เป็นต้น

หมายเหตุ ในระดับคณะจะประเมินตัวบ่งชี้นี้หรือไม่ก็ได้ หากจะประเมินต้องเป็นเอกลักษณ์ของคณะ โดยความเห็นชอบของสภาสถาบัน

กลุ่มตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม

ตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่ประเมินผลการดำเนินงานของสถานศึกษา โดยสถานศึกษาเป็นผู้กำหนดแนวทางพัฒนาเพื่อร่วมกันชี้แนะป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคมตามนโยบายของรัฐซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนตามกาลเวลาและปัญหาสังคมที่เปลี่ยนไป โดยมีเป้าหมายที่แสดงถึงความเป็นผู้นำสังคมและแก้ปัญหาสังคมของสถาบันอุดมศึกษาในการชี้้นำเรื่องต่างๆ อาทิ การส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ โครงการรักชาติ การบำรุงศาสนาและเทิดทูนพระมหากษัตริย์ สุขภาพ ค่านิยมและจิตสาธารณะ ความคิดสร้างสรรค์ ผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุ นโยบายรัฐบาล เศรษฐกิจ การพร้อมรับการเป็นสมาชิกสังคมอาเซียน พลังงานสิ่งแวดล้อม อนุรักษ์ สิ่งเสพติด ความฟุ่มเฟือย การแก้ปัญหาคอขวด สร้างสังคมสันติสุขและความปรองดอง ตลอดจนจรรยาบรรณหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้เป็นสถาบันพอเพียงแบบอย่าง ฯลฯ

ประกอบด้วย ๑ ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ ที่	ชื่อตัวบ่งชี้
๑๘	ผลการชี้ นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในด้านต่างๆ ตัวบ่งชี้ ๑๘.๑ ผลการชี้ นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ ๑ ตัวบ่งชี้ ๑๘.๒ ผลการชี้ นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ ๒

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๘ ผลการชี้แนะ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในด้านต่าง ๆ

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๘.๑ ผลการชี้แนะ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ ๑

ตัวบ่งชี้ที่ ๑๘.๒ ผลการชี้แนะ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ ๒

คำอธิบาย

สถาบันอุดมศึกษาเลือกดำเนินการ ๒ ประเด็น จากประเด็นชี้แนะหรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่าง ๆ อาทิ การส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ความรักชาติ บำรุงศาสนาและเทิดทูนพระมหากษัตริย์ สุขภาพ ค่านิยม จิตสาธารณะ ความคิดสร้างสรรค์ ผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุ นโยบายรัฐบาล เศรษฐกิจ การพร้อมรับการเป็นสมาชิกสังคมอาเซียน พลังงานสิ่งแวดล้อม อนุรักษ์ สิ่งเสพติด ความฟุ่มเฟือย การแก้ปัญหาความขัดแย้ง สร้างสังคมสันติสุขและความปรองดอง ตลอดจนการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ให้เป็นสถาบันพอเพียงแบบอย่าง เป็นต้น

ทั้งนี้ ด้านที่ชี้แนะหรือแก้ปัญหาสังคม ที่สถาบันเลือกดำเนินการในแต่ละด้านนั้น ต้องผ่านการเห็นชอบจากสภาสถาบัน

ประเด็นการพิจารณา

๑. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)
๒. บรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐
๓. มีประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสถาบัน
๔. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อชุมชนหรือสังคม
๕. ได้รับการยกย่องระดับชาติและหรือนานาชาติ

เกณฑ์การให้คะแนน

๑	๒	๓	๔	๕
ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. โครงการหรือกิจกรรมที่สถาบันอุดมศึกษาได้ดำเนินงานที่มีประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสถาบัน มีบทบาทในการชี้แนะหรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่าง ๆ ที่ระบุวัตถุประสงค์ และกลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งความสำเร็จของโครงการ

๒. หลักฐานที่แสดงการเห็นชอบโครงการ/กิจกรรมจากสภาสถาบันที่สถาบันอุดมศึกษาได้ดำเนินงานโดยมีบทบาทในการชี้แนะหรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่าง ๆ

๓. รายงานสรุปผลโครงการทุกโครงการ

๔. หลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงถึงการเกิดผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคมจากการดำเนินงานของโครงการ

๕. หลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงถึงการได้รับการยกย่องระดับชาติ

๖. หลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงถึงการได้รับการยกย่องระดับนานาชาติ

หมายเหตุ ในระดับคณะจะประเมินตัวบ่งชี้นี้หรือไม่ก็ได้

บทที่ ๓

การรับรองมาตรฐานคุณภาพ

การรับรองมาตรฐานคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาออบสาม จะพิจารณาข้อมูลจากการประเมินตัวบ่งชี้ที่เชื่อมโยงไปสู่การรับรองมาตรฐานคุณภาพของสถาบัน ดังนี้

๑. การประเมินระดับตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้ในการประเมินคุณภาพภายนอกออบสาม กำหนดให้ค่าน้ำหนักของตัวบ่งชี้ทุกตัวเท่ากันทั้งหมด พิจารณาให้คะแนนจากผลการดำเนินงานจริงของสถาบัน โดยกำหนดให้ตัวบ่งชี้แต่ละตัวมีคะแนนเต็ม ๕ คะแนน ใช้ค่าคะแนนตั้งแต่ ๐ ถึง ๕

๒. การคำนวณผลการประเมิน

ผลการประเมินคุณภาพภายนอกให้นำเสนอผลเป็นคะแนนรายตัวบ่งชี้และคะแนนเฉลี่ยตามกลุ่มตัวบ่งชี้ ในการคำนวณค่าตัวบ่งชี้เชิงปริมาณและค่าคะแนนเฉลี่ยของตัวบ่งชี้ให้ใช้ทศนิยม ๒ ตำแหน่ง หากทศนิยมตำแหน่งที่สามมีค่าตั้งแต่ .๐๐๕ ขึ้นไปให้ปัดขึ้น นอกเหนือจากนี้ให้ปัดเศษทิ้ง ในการพิจารณาตัดสินผลและรับรองมาตรฐานคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาจะพิจารณาผลการประเมินในตัวบ่งชี้พันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา (ตัวบ่งชี้ที่ ๑ – ๑๑) และในภาพรวม ดังรายละเอียดตามตาราง

ประเภทของตัวบ่งชี้	จำนวนตัวบ่งชี้	ค่าเฉลี่ยที่ได้
กลุ่มตัวบ่งชี้พื้นฐาน	๑๕	
กลุ่มตัวบ่งชี้อัตลักษณ์	๒ (๓)	
กลุ่มตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม	๑ (๒)	
กลุ่มตัวบ่งชี้พันธกิจหลักของสถานศึกษา (ตัวบ่งชี้ ๑ - ๑๑)	๑๑	
ภาพรวม	๑๘ (๒๐)	

หมายเหตุ ในกลุ่มตัวบ่งชี้อัตลักษณ์และกลุ่มตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม มีการกำหนดตัวบ่งชี้ย่อย ๑๖.๑, ๑๖.๒ และ ๑๘.๑, ๑๘.๒ จึงใส่จำนวนตัวบ่งชี้ที่นำมาคิดค่าเฉลี่ยในวงเล็บ

๓. การรับรองมาตรฐานคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษา

ในการรับรองมาตรฐานคุณภาพของ สมศ. ได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานดังนี้

๓.๑ ผลการประเมินได้คะแนนเฉลี่ยจากตัวบ่งชี้ตามพันธกิจสถาบันอุดมศึกษา (ตัวบ่งชี้ที่ ๑ – ๑๑) ตั้งแต่ ๓.๕๑ ขึ้นไป และ

๓.๒ ผลการประเมินได้คะแนนเฉลี่ยจากภาพรวมทุกตัวบ่งชี้ตั้งแต่ ๓.๕๑ ขึ้นไป

การประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสามระดับอุดมศึกษา มีหน่วยในการประเมินเป็นคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่าและสถาบัน ดังนั้นเกณฑ์ในการพิจารณาเพื่อรับรองคุณภาพการจัดการศึกษาจะพิจารณาการรับรองคุณภาพใน ๒ ระดับ คือ

๑. ระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า
๒. ระดับสถาบัน

๑) การรับรองมาตรฐานคุณภาพในระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า

คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าจะได้รับรองเมื่อผลประเมินของคณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าได้คะแนนเฉลี่ยเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน

๒) การรับรองมาตรฐานคุณภาพในระดับสถาบัน

สถาบันจะได้รับการรับรองเมื่อ

๒.๑ ผลประเมินระดับสถาบันได้คะแนนเฉลี่ยเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน และ

๒.๒ คะแนนผลการประเมินระดับคณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าเป็นไปตามเงื่อนไขต่อไปนี้

๒.๒.๑ สถาบันที่มีจำนวน ๑-๓ คณะ ทุกคณะต้องเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน สมศ.

๒.๒.๒ สถาบันที่มีจำนวน ๔-๙ คณะ มีคณะที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน สมศ.ได้

เพียง ๑ คณะ

๒.๒.๓ สถาบันที่มีคณะ หรือหน่วยงานเทียบเท่าจำนวนตั้งแต่ ๑๐ คณะขึ้นไป มีคณะผ่านการรับรองไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๙๐ ของจำนวนคณะทั้งหมด

การรับรองการจัดการศึกษาออกสถานที่ตั้ง

การรับรองการจัดการศึกษาออกสถานที่ตั้งมีแนวทางดำเนินการ ดังนี้

๑. ดำเนินการประเมินการจัดการศึกษาออกสถานที่ตั้งตามที่สถาบันแจ้งและปรากฏรายชื่อฐานข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เท่านั้น ทั้งนี้ สมศ. จะประเมินการจัดการศึกษาออกสถานที่ตั้งจาก ๑๘ ตัวบ่งชี้ที่ สมศ. กำหนด

๒. ถ้าผลการประเมินการจัดการศึกษาออกสถานที่ตั้งไม่ผ่านเกณฑ์ของ สกอ. สมศ. จะไม่รับรองในระดับสถาบัน หากสถาบันการศึกษาพัฒนาจนผ่านเกณฑ์ของ สกอ. แล้ว สมศ. จึงจะทำการประเมินการจัดการศึกษาออกสถานที่ตั้ง

๓. หากการจัดการศึกษาออกสถานที่ตั้งเป็นส่วนหนึ่งของคณะจะประเมินร่วมกับคณะ หากมิใช่จะนับเป็นหน่วยงานเทียบเท่าคณะ

๔. ถ้าพบหลักฐานภายหลังว่าสถาบันการศึกษามีการจัดการศึกษาออกสถานที่ตั้งนอกเหนือจากที่สถาบันแจ้ง สกอ. นั้น สำนักงานจะประกาศไม่รับรองทั้งสถาบัน กรณีสำนักงานให้การรับรองไปแล้วจะดำเนินการถอนการรับรอง

๔. ระดับคุณภาพ

ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวบ่งชี้หรือในภาพรวม สามารถแปลความหมายของระดับคุณภาพ ดังนี้

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
๔.๕๑ – ๕.๐๐	ดีมาก
๓.๕๑ – ๔.๕๐	ดี
๒.๕๑ – ๓.๕๐	พอใช้
๑.๕๑ – ๒.๕๐	ต้องปรับปรุง
๐.๐๐ – ๑.๕๐	ต้องปรับปรุงเร่งด่วน

การประเมินแบบโดดเด่น

เพื่อขับเคลื่อนให้สถานศึกษาสามารถพัฒนาและเพิ่มพูนศักยภาพตนเองอย่างต่อเนื่องสู่ความเป็นเลิศ จึงมีแนวทางการประเมินสถานศึกษาแบบโดดเด่น เพื่อสร้างความร่วมมือ ช่วยเหลือซึ่งกัน และกัน ก่อให้เกิดความเข้มแข็งในการจัดการศึกษาทุกระดับ ซึ่งสถานศึกษาสามารถขอรับการประเมินเพิ่มเติม โดยมีเงื่อนไขดังนี้

แนวทาง “๑ ช่วย ๙” (๑ สถานศึกษา ช่วย ๙ สถานศึกษา)

สถานศึกษาที่ขอรับการประเมินจะเป็นแกนนำให้กับสถานศึกษาที่อยู่ในเครือข่ายการพัฒนาอีก ๙ แห่ง ก้าวสู่สถานศึกษาที่มีคุณภาพและได้รับการรับรองมาตรฐานจาก สมศ. ในการประเมินคุณภาพภายนอก รอบสาม

เงื่อนไข

๑. เป็นการประเมินระดับสถานศึกษาตามความสมัครใจ โดยสถานศึกษาเป็นผู้ขอรับการประเมินด้วยตนเอง

๒. สถานศึกษาที่ขอรับการประเมินต้องได้รับการรับรองมาตรฐานจากการประเมินคุณภาพภายนอก รอบสอง (พ.ศ. ๒๕๔๙-๒๕๕๓) ของ สมศ. ในระดับดีมากเท่านั้น

๓. สถานศึกษาที่ขอรับการประเมินแบบโดดเด่นจะได้รับการประเมินคุณภาพภายนอก รอบสาม ตามปกติ โดยรับการประเมินแบบโดดเด่นเพิ่มเติม ดังนั้น สถานศึกษาที่ขอรับการประเมินยังต้องจัดทำรายงานการประเมินตนเองให้ครอบคลุมตามมาตรฐาน ตัวบ่งชี้อื่นๆ เช่นเดียวกับที่สถานศึกษาอื่นรายงานต่อหน่วยงานต้นสังกัดและส่งมายัง สมศ. เพื่อรับการประเมินคุณภาพภายนอก รอบสามตามปกติ

หลักเกณฑ์

๑. สถานศึกษาที่อยู่ในเครือข่ายการพัฒนาของสถานศึกษาที่ขอรับการประเมินต้องเป็นสถานศึกษาที่มีผลการประเมินคุณภาพภายนอก รอบสองของ สมศ. ในระดับควรปรับปรุง หรือ พอใช้ หรือ ระดับดี เท่านั้น

๒. สถานศึกษาในเครือข่ายการพัฒนาของสถานศึกษาที่ขอรับการประเมินแบบโดดเด่นนั้น จะเป็นสถานศึกษาในระดับการศึกษาเดียวกันหรือต่างระดับกันก็ได้ เช่น สถานศึกษาที่ขอรับการประเมินแบบโดดเด่นเป็นสถานศึกษา ก. มีสถานศึกษาในเครือข่ายการพัฒนา จำนวน ๙ แห่ง เป็นวิทยาลัยอาชีวศึกษา ๒ แห่ง และโรงเรียน ๗ แห่ง เป็นต้น โดยจะตั้งอยู่ในพื้นที่เดียวกันหรือต่างพื้นที่ก็ได้

๓. สถานศึกษาจำนวน ๙ แห่ง ในเครือข่ายการพัฒนาของสถานศึกษาที่ขอรับการประเมินแบบโดดเด่นนั้น จะได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกตามมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การพิจารณาตามกรอบการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสามเช่นเดียวกับสถานศึกษาอื่นๆ ซึ่งต้องมีผลการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาเพิ่มขึ้น ครบทั้ง ๙ แห่ง

ขั้นตอน

๑. สถานศึกษาที่เข้าร่วมโครงการเพื่อรับการประเมินแบบโดดเด่น ต้องเสนอโครงการแจ้งให้ สมศ. ทราบล่วงหน้าอย่างน้อย ๖ เดือน หรือ ๑ ภาคการศึกษา พร้อมด้วยข้อมูลและแผนการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการประเมินแบบโดดเด่นตามแนวทางที่เลือก เช่น แจ้งรายชื่อสถานศึกษาที่อยู่ในเครือข่ายการพัฒนาของตน จำนวน ๙ แห่ง พร้อมแผนการพัฒนาสถานศึกษาในเครือข่าย และระยะเวลาที่ใช้เพื่อการพัฒนา เพื่อ สมศ. จะได้จัดกลุ่มสถานศึกษาและเตรียมการประเมินเป็นการเฉพาะ เป็นต้น

๒. คณะกรรมการบริหาร สมศ. พิจารณาให้ความเห็นชอบ โดยผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการวิชาการหลักที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ คณะกรรมการ กพพ. กพศ. หรือ กพอ.

๓. สมศ. แจ้งผลการพิจารณาแก่สถานศึกษาที่สมัครเข้าร่วมโครงการ

๔. สถานศึกษาดำเนินการตามแผนงานและรายละเอียดโครงการตามที่ได้รับความคิดเห็นชอบจาก สมศ.

๕. สมศ. ดำเนินการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสามและการประเมินแบบโดดเด่น

๖. ประกาศผลการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสามและผลการประเมินแบบโดดเด่น

๗. สถานศึกษาที่ผ่านการประเมินแบบโดดเด่นจะได้รับประติมากรรมคุณภาพ เพื่อแสดง ณ สถานศึกษา

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. สถานศึกษามีชื่อเสียงและได้รับการยอมรับจากสังคมมากขึ้น

๒. ผู้เรียน ผู้ปกครอง มีแหล่งเรียนรู้ที่มีคุณภาพ

๓. การศึกษาของประเทศไทยจะได้รับการพัฒนาสู่มาตรฐานสากล

ทั้งนี้ การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานและศักยภาพของสถานศึกษาในเครือข่ายการพัฒนาของสถานศึกษาที่ขอรับการประเมินแบบโดดเด่น จะต้องแสดงให้เห็นชัดเจนว่าเป็นสิ่งที่ได้ดำเนินการร่วมกันจริง การพัฒนาที่เกิดขึ้นมีความสัมพันธ์หรือเป็นไปตามแผนการพัฒนาที่สถานศึกษาที่ขอรับการประเมินเป็นผู้ริเริ่ม ร่วมดำเนินการ และกำกับติดตามตลอดระยะเวลาที่กำหนด จนเกิดผลต่อการพัฒนาผู้เรียน พัฒนาครู ผู้บริหาร และพัฒนาสถานศึกษาโดยรวมจนเกิดผลสำเร็จอย่างแท้จริง และสถานศึกษาทั้ง ๙ แห่งมีความเข้มแข็งเพียงพอที่จะพัฒนาตนเองสู่ความเป็นเลิศต่อไปได้ แม้จะไม่มีสถานศึกษาหลักเป็นผู้ดูแล

บทที่ ๔

กระบวนการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสามระดับอุดมศึกษา

กระบวนการประเมินคุณภาพภายนอก ประกอบด้วย การจัดคณะผู้ประเมิน การเก็บรวบรวม ข้อมูลการประเมิน ขั้นตอนการประเมิน การติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ประเมิน และ การติดตามผลการพัฒนาของสถานศึกษา ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๔.๑ การจัดคณะผู้ประเมิน

ผู้ประเมินภายนอก หมายถึง บุคคลหรือหน่วยงานที่ได้รับการรับรองจาก สมศ. ให้ทำการประเมิน ภายนอก (พระราชกฤษฎีกาจัดตั้ง สมศ. พ.ศ. ๒๕๔๓)

ผู้ประเมินภายนอกระดับอุดมศึกษา แบ่งออกเป็น ผู้ประเมินภายนอกประเภทผู้ทรงคุณวุฒิรับเชิญ และผู้ประเมินภายนอกประเภทอิสระ

ผู้ประเมินภายนอกประเภทผู้ทรงคุณวุฒิรับเชิญ คือ บุคคลที่ได้รับคัดเลือกโดยคณะกรรมการ จากผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมและเป็นที่ยอมรับในระดับอุดมศึกษาหรือเป็นผู้ที่ได้รับการคัดเลือก จากรายชื่อที่เสนอโดยองค์กรของผู้บริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษาหรือองค์กรอื่นตามหลักเกณฑ์ ที่สำนักงานกำหนด ดังนี้

๑. คุณสมบัติของผู้ประเมินภายนอกให้เป็นไปตามประกาศหลักเกณฑ์ของสำนักงาน รับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

๒. บทบาทหน้าที่ของผู้ประเมินภายนอก

ในการประเมินคุณภาพภายนอกผู้ประเมินภายนอกต้องปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพ โดยยึดถือ บทบาทในลักษณะ “เพื่อนร่วมวิชาชีพ” และเป็น “กัลยาณมิตร” กับสถานศึกษาที่ต่างฝ่ายต่างเรียนรู้ซึ่ง กันและกัน หน้าที่สำคัญของผู้ประเมินภายนอก มีดังนี้

๑) ตรวจสอบสถานศึกษา สร้างความเข้าใจและเจตคติที่ถูกต้องให้กับบุคลากรของสถานศึกษา และผู้เกี่ยวข้องกับการประเมินเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

๒) รวบรวมข้อมูลและตรวจสอบหลักฐานข้อมูลเพื่อยืนยันความเป็นจริงในการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาตามสถานศึกษาได้รายงานไว้ในรายงานการประเมินตนเอง และตามหลักฐานที่สะท้อน สภาพความเป็นจริงที่ไม่ได้อยู่ในรายงานการประเมินตนเอง

๓) ตรวจสอบกระบวนการและวิธีการที่สถานศึกษาใช้ในการได้มาซึ่งข้อมูลหลักฐานที่ระบุใน รายงานการประเมินตนเองว่ามีความเหมาะสม ครบคลุม และน่าเชื่อถือเพียงใด

๔) ตรวจสอบผลการพัฒนาเทียบกับเป้าหมายหรือแผนพัฒนาของสถานศึกษา และมาตรฐาน การศึกษาที่ สมศ. กำหนดเพื่อการประเมินภายนอก รวมทั้งตรวจสอบเป้าหมายหรือแผนพัฒนาที่สถานศึกษา ควรดำเนินการต่อไป เพื่อดูความสอดคล้องกับผลการประเมิน

๕) ประมวล วิเคราะห์ข้อมูล และประเมินคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการประเมินภายนอก และให้ข้อเสนอแนะแก่สถานศึกษา เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

๖) ให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมแก่ สมศ. ว่าควรให้การรับรองหรือไม่รับรองคุณภาพของสถานศึกษา

๓. จรรยาบรรณของผู้ประเมินภายนอก

ผู้ประเมินภายนอกต้องปฏิบัติงานด้วยความรับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้ โดยยึดจรรยาบรรณต่อไปนี้เป็นหลัก

๑) ต้องให้ข้อมูลแก่ผู้รับการประเมินเท่าที่จำเป็นและในโอกาสที่เหมาะสม

๒) มีความเที่ยงตรง ยุติธรรม โปร่งใส มีความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้

๓) ต้องไม่ประพฤติตนให้เสื่อมเสียต่อชื่อเสียงของตนหรือต่อชื่อเสียงของ สมศ.

๔) รักษาความลับของข้อมูลสารสนเทศส่วนบุคคลและสถานศึกษาที่ได้รับระหว่างการตรวจเยี่ยมและการประเมินคุณภาพภายนอกอย่างเคร่งครัด

๕) ไม่รับและไม่เรียกร้องในสิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษา เช่น ไม่รับอามิสสินจ้าง รางวัล ของขวัญ ของกำนัล การต้อนรับ การรับรอง และการอำนวยความสะดวกจากสถานศึกษาที่เกินความจำเป็น

๖) ไม่แสวงหาผลประโยชน์ให้ตัวเองหรือผู้อื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมโดยใช้ข้อมูลใดๆ ซึ่ง สมศ. ยังไม่เปิดเผยต่อสาธารณะ และไม่ดำเนินการใดๆ ในลักษณะที่อาจก่อให้เกิดความขัดแย้งทางผลประโยชน์ต่อสำนักงาน

๗) ปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่อาจเกิดขึ้นกับผู้เรียน สถานศึกษา และประเทศเป็นหลัก

ทั้งนี้ อาจมีการปรับเปลี่ยนจรรยาบรรณของผู้ประเมินคุณภาพภายนอกตามความเหมาะสม

๔.๒ การเก็บรวบรวมข้อมูลการประเมิน

การเก็บรวบรวมข้อมูลถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญสำหรับการประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี ในที่นี้นำเสนอ ๓ วิธี ได้แก่

๑. การศึกษาจากเอกสาร แหล่งข้อมูลเอกสาร ได้แก่ รายงานประจำปีของสถานศึกษา รายงานการประเมินตนเอง รายงานการประชุม รายงานการวิจัยที่เกี่ยวกับสถานศึกษานั้นๆ เอกสารที่รายงานเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน เป็นต้น ทั้งนี้อาจรวมถึงป้ายกระดาน แผนที่ เทปบันทึกเสียง วิทยุทัศน์ เป็นต้น

๒. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยดำเนินการสัมภาษณ์บุคคลเป้าหมาย และบันทึก ในที่นี้ หมายถึง สัมภาษณ์บุคลากรทางการศึกษา เช่น ผู้บริหารสถานศึกษา อาจารย์ รวมถึงนักศึกษา ผู้ใช้นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา เป็นต้น แหล่งข้อมูลที่เป็นคนอาจมีจำนวนมาก ผู้เก็บรวบรวมจึงต้องคิดพิจารณาว่าจะเลือกเก็บรวบรวมจากใครจึงจะได้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือมากที่สุด ซึ่งการรวบรวม

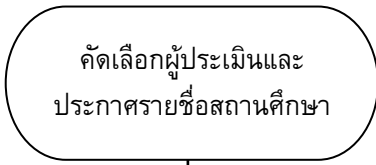
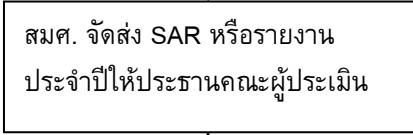
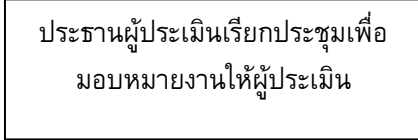
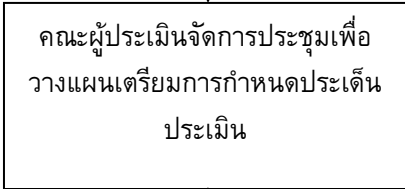
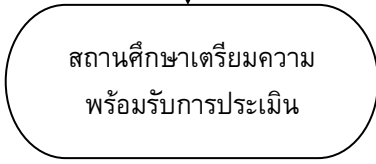
ข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์อาจใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเผชิญหน้า การสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ การสัมภาษณ์แบบหนึ่งต่อหนึ่ง การสัมภาษณ์แบบกลุ่ม การสัมภาษณ์เชิงลึก เป็นต้น

๓. การสังเกต เป็นวิธีเก็บข้อมูลโดยตรงจากปฏิกิริยา ท่าทางของกลุ่มเป้าหมาย หรือเหตุการณ์หรือปรากฏการณ์หรือสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นในขณะใดขณะหนึ่ง และจัดบันทึกไว้โดยไม่มี การสัมภาษณ์ได้แก่ แหล่งข้อมูลด้านกายภาพของสถานศึกษา แหล่งข้อมูลทางสังคมรอบๆ สถานศึกษา หรืออาจจะเป็นการสังเกตการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา เป็นต้น

๔.๓ ขั้นตอนการประเมิน

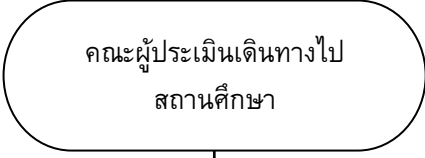
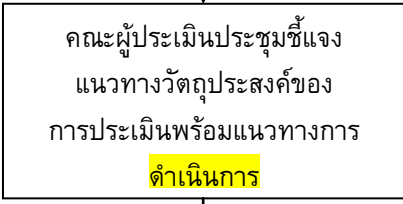
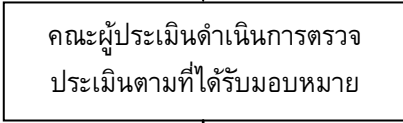
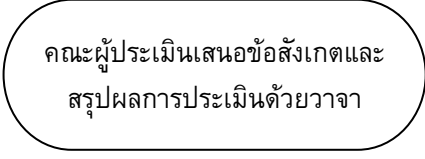
การประเมินคุณภาพภายนอกมีการดำเนินงานตามขั้นตอนที่สำคัญ ประกอบด้วย ๓ ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ ๑ ก่อนการตรวจเยี่ยมสถานศึกษา ขั้นตอนที่ ๒ ระหว่างการตรวจเยี่ยมสถานศึกษา และขั้นตอนที่ ๓ หลังการตรวจเยี่ยมสถานศึกษา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ ๑ ก่อนการตรวจเยี่ยมสถานศึกษา สมศ.

ขั้นตอน	ผู้รับผิดชอบ	กิจกรรม	คำอธิบาย
๑.๑	สมศ.	 <p>คัดเลือกผู้ประเมินและประกาศรายชื่อสถานศึกษา</p>	<p>๑. สมศ. คัดเลือกและเตรียมคณะผู้ประเมิน รวมทั้งกำหนดสถานศึกษาที่จะประเมิน</p> <p>๒. สมศ.* แจ้งให้สถานศึกษารับทราบเพื่อส่งรายงานประจำปีหรือ รายงานการประเมินตนเอง (SAR) ที่ได้รับการรับรองจากสภาสถาบันให้ สมศ. ไม่น้อยกว่า ๓๐ วันก่อนรับการประเมิน</p>
๑.๒	สมศ. คณะผู้ประเมิน	 <p>สมศ. จัดส่ง SAR หรือรายงานประจำปีให้ประธานคณะผู้ประเมิน</p>	<p>สมศ. จัดส่ง SAR หรือรายงานประจำปี ให้ประธานคณะผู้ประเมินนำไปดำเนินการจัดการประเมินต่อไป</p>
๑.๓	คณะผู้ประเมิน	 <p>ประธานผู้ประเมินเรียกประชุมเพื่อมอบหมายงานให้ผู้ประเมิน</p>	<p>๑. ประธานคณะผู้ประเมินประชุมเพื่อชี้แจงแนวทางการดำเนินการพร้อมมอบหมายงานให้ผู้ประเมินแต่ละคนได้รับทราบเพื่อไปดำเนินการวิเคราะห์ SAR</p> <p>๒. คณะผู้ประเมินดำเนินการวิเคราะห์ SAR หรือรายงานประจำปี ตามที่ได้รับมอบหมายพร้อมสรุปประเด็นการพิจารณาเพื่อส่งมอบให้เลขานุการคณะผู้ประเมินนำไปดำเนินการจัดเตรียมการประชุมเตรียมความพร้อมต่อไป</p>
๑.๔	คณะผู้ประเมิน	 <p>คณะผู้ประเมินจัดการประชุมเพื่อวางแผนเตรียมการกำหนดประเด็นประเมิน</p>	<p>คณะผู้ประเมินร่วมกันวางแผนการตรวจเยี่ยม และการประเมินกำหนดตารางการปฏิบัติงานและมอบหมายภาระงานให้ผู้ประเมินแต่ละคนอย่างชัดเจนและนัดวันที่จะไปตรวจเยี่ยมสถานศึกษา</p>
๑.๕	คณะผู้ประเมิน สถานศึกษา	 <p>สถานศึกษาเตรียมความพร้อมรับการประเมิน</p>	<p>๑. คณะผู้ประเมินแจ้งสถานศึกษาก่อนเข้าประเมินไม่น้อยกว่า ๑ สัปดาห์</p> <p>๒. สถานศึกษารับการประสานจากคณะผู้ประเมิน เตรียมเอกสารหลักฐานและความพร้อมรับการประเมิน</p>

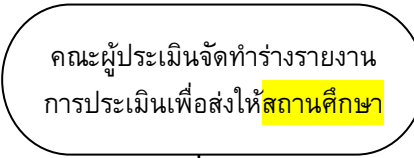
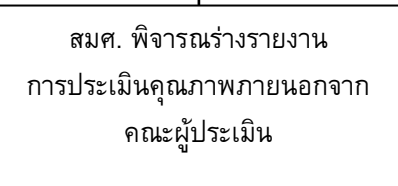
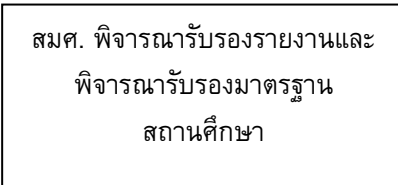
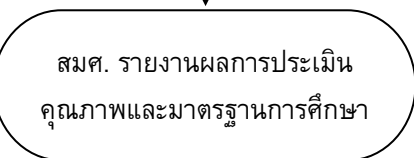
หมายเหตุ * สถานศึกษาสามารถทำการทักท้วงคณะผู้ประเมิน โดยทำหนังสือเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อเสนอคณะกรรมการฯ สมศ. พิจารณา และผลการพิจารณาถือเป็นข้อสิ้นสุด

ขั้นตอนที่ ๒ ระหว่างการตรวจเยี่ยมสถานศึกษา

ขั้นตอน	ผู้รับผิดชอบ	กิจกรรม	คำอธิบาย
๒.๑	คณะผู้ประเมิน		คณะผู้ประเมินเดินทางไปยังสถานศึกษาตามกำหนดวัน เวลาที่ได้นัดหมายกับสถานศึกษา ซึ่งกำหนดเวลาการตรวจเยี่ยมสถานศึกษาหนึ่งๆ ให้อยู่ภายในระยะเวลาที่กำหนด
๒.๒	คณะผู้ประเมิน		ในวันแรก คณะผู้ประเมินจัดประชุมชี้แจงแก่คณะผู้บริหารและบุคลากรของสถานศึกษาเพื่อให้ทราบกระบวนการและวัตถุประสงค์ของการประเมิน รวมทั้งแจ้งให้ทราบเกี่ยวกับแผนและตารางการปฏิบัติงาน ตลอดจนการปฏิบัติตนของสถานศึกษาระหว่างการตรวจเยี่ยม และ สถานศึกษาเตรียมเอกสาร หลักฐาน และความพร้อมรับการประเมิน
๒.๓	คณะผู้ประเมิน		<ol style="list-style-type: none"> ๑. คณะผู้ประเมินทำการประเมินคุณภาพสถานศึกษาตามขอบข่ายและประเด็นที่กำหนดไว้ ๒. คณะผู้ประเมินนำข้อค้นพบหรือข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาอภิปรายร่วมกันเพื่อวิเคราะห์ผลการประเมิน
๒.๔	คณะผู้ประเมินสถานศึกษา		ผู้ประเมินนำเสนอข้อสังเกตด้วยวาจาต่อองค์กรประชุม**ของสถานศึกษา เพื่อรับฟังความคิดเห็นและตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลต่างๆ และให้โอกาสสถานศึกษาชี้แจงในกรณีที่สถานศึกษาเห็นว่าข้อสังเกตยังไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน หรือไม่ครอบคลุมบางประเด็นแล้วสรุปผลการประเมินเพื่อนำข้อมูลไปเขียนรายงานการประเมินคุณภาพภายนอก

หมายเหตุ ** ในการรับฟังผลการประเมินด้วยวาจา สถานศึกษาต้องจัดให้มีองค์กรประชุมซึ่งประกอบด้วย คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากร นิสิต นักศึกษา

ขั้นตอนที่ ๓ หลังการตรวจเยี่ยมสถานศึกษา

ขั้นตอน	ผู้รับผิดชอบ	กิจกรรม	คำอธิบาย
๓.๑	คณะผู้ประเมิน สถานศึกษา	 <p>คณะผู้ประเมินจัดทำร่างรายงานการประเมินเพื่อส่งให้สถานศึกษา</p>	<ol style="list-style-type: none"> คณะผู้ประเมิน ร่วมกันจัดทำร่างรายงานผลการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาจากข้อมูลหลักฐานต่างๆ ทั้งหมดที่รวบรวมได้ ตามกรอบของ สมศ. คณะผู้ประเมินเสนอร่างรายงานผลการประเมินคุณภาพภายนอกต่อสถานศึกษาภายใน ๑๕ วัน นับจากวันสุดท้ายของการตรวจประเมิน เพื่อให้สถานศึกษาพิจารณารับรอง (ร่าง) รายงานผลการประเมิน สถานศึกษาได้รับ (ร่าง) รายงานผลการประเมินและพิจารณารับรอง (ร่าง) รายงานผลการประเมิน ภายใน ๑๕ วัน นับจากวันที่ได้รับ หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวจะถือว่าสถานศึกษายอมรับ (ร่าง) รายงานผลการประเมิน โดยไม่มีข้อโต้แย้ง
๓.๒	สมศ. คณะผู้ประเมิน ผู้ประเมินอกิमान	 <p>สมศ. พิจารณาร่างรายงานการประเมินคุณภาพภายนอกจากคณะผู้ประเมิน</p>	<ol style="list-style-type: none"> คณะผู้ประเมินจัดส่งร่างรายงานผลการประเมินที่ได้รับการรับรองจากสถานศึกษาให้สมศ. เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของรายงาน สมศ. จัดส่งร่างรายงานผลการประเมินให้ผู้ประเมินอกิมาตรวจอ่าน สมศ. จัดส่งร่างรายงานผลการประเมินที่ได้รับการตรวจอ่านให้ผู้ประเมินปรับแก้ไขรายงานตามข้อเสนอแนะของผู้ประเมินอกิมา
๓.๓	คณะผู้ประเมิน สมศ.	 <p>สมศ. พิจารณารับรองรายงานและพิจารณารับรองมาตรฐานสถานศึกษา</p>	<ol style="list-style-type: none"> คณะผู้ประเมินปรับแก้รายงานผลการประเมินตามข้อเสนอแนะของผู้ประเมินอกิมาพร้อมจัดส่งรายงานฉบับสมบูรณ์มายัง สมศ. สมศ. พิจารณารับรองรายงานฯ และพิจารณารับรองมาตรฐานสถานศึกษา
๓.๔	สมศ.	 <p>สมศ. รายงานผลการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา</p>	<ol style="list-style-type: none"> สมศ. จัดทำรายงานผลการประเมินคุณภาพภายนอกต่อคณะรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รวมทั้งเผยแพร่รายงานดังกล่าวต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน ในกรณีที่ผลการประเมินภายนอกของสถานศึกษาได้ไม่ได้มาตรฐานตามที่กำหนดให้ สมศ. จัดทำข้อเสนอแนะการปรับปรุงแก้ไขต่อหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อให้สถานศึกษาปรับปรุงแก้ไขภายในเวลาที่กำหนด

๔.๔ การติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ประเมิน

ในระหว่างและภายหลังจากการประเมินสถานศึกษาของคณะผู้ประเมินภายนอก สมศ. จะดำเนินการกำกับดูแลคุณภาพ และประเมินผลงานของคณะผู้ประเมิน โดยอาศัยทั้งข้อมูลย้อนกลับจากสถานศึกษาที่ได้รับการประเมินและบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง ว่าผู้ประเมินได้ปฏิบัติหน้าที่อย่างเหมาะสมตรงตามวัตถุประสงค์และข้อกำหนดของ สมศ. หรือไม่ นอกจากนี้ยังมีการตรวจสอบคุณภาพของผู้ประเมินจากรายงานการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาที่คณะผู้ประเมินจัดส่งมายัง สมศ.

๔.๕ การติดตามผลการพัฒนาของสถานศึกษา

การติดตามผลเป็นขั้นตอนที่ทำให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา การติดตามผลการพัฒนาของสถานศึกษาให้พิจารณาจากรายงานประจำปีสถานศึกษาแต่ละแห่งต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๕ และจากรายงานผลการประเมินคุณภาพภายนอก โดยคณะผู้ประเมินภายนอกที่ สมศ. ให้การรับรอง รวมทั้งการติดตาม ส่งเสริม สนับสนุนประสาน เชื่อมโยงกับหน่วยงานต้นสังกัดในการประเมินคุณภาพภายใน ตลอดจนการพัฒนาสถานศึกษาตามข้อเสนอแนะจากการประเมินคุณภาพภายนอก นอกจากนี้ยังติดตามตรวจสอบวิจัยกรณีตัวอย่างว่าสถานศึกษานั้นๆ ได้ใช้ผลการประเมินในการปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนดหรือไม่

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) พ.ศ.๒๕๔๓

หมวด ๑

การจัดตั้ง วัตถุประสงค์ และอำนาจหน้าที่

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งองค์การมหาชนขึ้นเรียกว่า “สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)” เรียกโดยย่อว่า “สมศ.”

มาตรา ๖ ให้สำนักงานมีที่ตั้งของสำนักงานแห่งใหญ่อยู่ในกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดใกล้เคียง

มาตรา ๗ ให้สำนักงานมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาเกณฑ์และวิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมาย หลักการ และแนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

มาตรา ๘ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ ให้สำนักงานมีอำนาจหน้าที่หลัก ดังนี้

(๑) พัฒนาระบบการประเมินคุณภาพภายนอก กำหนดกรอบแนวทาง และวิธีการประเมินคุณภาพภายนอกที่มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับระบบการประกันคุณภาพของสถานศึกษา และหน่วยงานต้นสังกัด

(๒) พัฒนามาตรฐานและเกณฑ์สำหรับการประเมินคุณภาพภายนอก

(๓) ให้การรับรองผู้ประเมินภายนอก

(๔) กำกับดูแลและกำหนดมาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกที่ดำเนินการโดยผู้ประเมินภายนอก รวมทั้งให้การรับรองมาตรฐาน ทั้งนี้ ในกรณีจำเป็นหรือเพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาระบบการประเมินคุณภาพภายนอก สำนักงานอาจดำเนินการประเมินคุณภาพภายนอกเองก็ได้

(๕) พัฒนาและฝึกอบรมผู้ประเมินภายนอก จัดทำหลักสูตรการฝึกอบรม และสนับสนุนให้องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพหรือวิชาการ เข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมผู้ประเมินภายนอกอย่างมีประสิทธิภาพ

(๖) เสนอรายงานการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาประจำปีต่อคณะรัฐมนตรี รัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และสำนักงานงบประมาณ เพื่อประกอบการพิจารณาในการกำหนดนโยบายทางการศึกษา และการจัดสรรงบประมาณเพื่อการศึกษา รวมทั้งเผยแพร่รายงานดังกล่าวต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

มาตรา ๙ นอกจากอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๘ ให้สำนักงานมีอำนาจกระทำกิจการต่างๆ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้ด้วย

- (๑) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สินต่างๆ
- (๒) ก่อตั้งสิทธิ หรือทำนิติกรรมใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สิน
- (๓) ทำความตกลงและร่วมมือกับองค์การหรือหน่วยงานในประเทศหรือต่างประเทศ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกิจการที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของสำนักงาน
- (๔) จัดให้มีและให้ทุนเพื่อสนับสนุนการพัฒนาการประเมินคุณภาพการศึกษา
- (๕) เรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน หรือค่าบริการในการดำเนินกิจการของสำนักงาน
- (๖) มอบให้บุคคลทำกิจการที่อยู่ภายในอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน
- (๗) ให้ประกาศนียบัตร หนังสือรับรอง และเครื่องหมายวิทยฐานะในกิจกรรมที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน
- (๘) กระทำการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสำนักงาน และตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ภาคผนวก ข

กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓

หมวด ๓

การประกันคุณภาพภายนอก

ข้อ ๓๗ การประกันคุณภาพภายนอกให้คำนึงถึงจุดมุ่งหมายและหลักการดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อให้มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
(๒) ยึดหลักความเที่ยงตรง เป็นธรรม และโปร่งใส มีหลักฐานข้อมูลตามสภาพความจริงและความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้

(๓) สร้างความสมดุลระหว่างเสรีภาพทางการศึกษากับจุดมุ่งหมายและหลักการการศึกษาของชาติ โดยให้มีเอกภาพเชิงนโยบาย ซึ่งสถานศึกษาสามารถกำหนดเป้าหมายเฉพาะและพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เต็มตามศักยภาพของสถานศึกษาและผู้เรียน

(๔) ส่งเสริม สนับสนุน และร่วมมือกับสถานศึกษาในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา

(๕) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการประเมินคุณภาพ และพัฒนาการจัดการศึกษาของรัฐ เอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์ชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น

(๖) ความเป็นอิสระ เสรีภาพทางวิชาการ เอกสิทธิ์ ปรักฎา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายของสถานศึกษา

ข้อ ๓๘ ในการประกันคุณภาพภายนอก ให้สำนักงานทำการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาแต่แห่งตามมาตรฐานการศึกษาของชาติและครอบคลุมหลักเกณฑ์ในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) มาตรฐานที่วัดด้วยผลการจัดการศึกษาในแต่ละระดับและประเภทการศึกษา

(๒) มาตรฐานที่วัดด้วยการบริหารจัดการศึกษา

(๓) มาตรฐานที่วัดด้วยการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

(๔) มาตรฐานที่วัดด้วยการประกันคุณภาพภายใน

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องทำการประเมินคุณภาพภายนอกจากมาตรฐานอื่นเพิ่มเติมจากมาตรฐานที่กำหนดในวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานประกาศกำหนดมาตรฐานอื่นได้โดยใช้ความเห็นชอบของรัฐมนตรี

ข้อ ๓๙ วิธีการในการประกันคุณภาพภายนอกให้เป็นไปตามระเบียบที่สำนักงานกำหนด

ข้อ ๔๐ ในกรณีที่ผลการประเมินคุณภาพภายนอกแสดงว่า ผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษาได้ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน ให้สำนักงานแจ้งเป็นหนังสือพร้อมแสดงเหตุผลที่ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานแก่หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษานั้น และให้สถานศึกษานั้นปรับปรุงแก้ไขโดยจัด

แผนพัฒนาคุณภาพและดำเนินการตามแผน เพื่อขอรับการประเมินใหม่ภายในสองปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการประเมินครั้งแรก

ให้สถานศึกษาเสนอแผนพัฒนาคุณภาพต่อสำนักงานเพื่อพิจารณาอนุมัติภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการประเมินตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๔๑ ในกรณีที่สถานศึกษาไม่ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๔๐ ให้สำนักงานรายงานต่อคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษาหรือคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือหน่วยงานต้นสังกัดอื่น แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป

ภาคผนวก ค

**ความร่วมมือเพื่อบูรณาการการจัดระบบการประเมินผล
ระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการพัฒนา
ระบบราชการ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา**

ข้อตกลงว่าด้วยความร่วมมือในการบูรณาการจัดระบบการประเมินผล

ระหว่าง

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน)

วันที่ ๒๒ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๓

สถาบันอุดมศึกษา เป็นหน่วยงานที่ถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อ การผลักดันเพื่อการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของประเทศ ซึ่งการปฏิบัติหน้าที่ ต้องใช้วิธีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี และต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน และ ให้อำนาจสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน) พิจารณาที่ประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอก โดยสถาบันอุดมศึกษาได้มี การดำเนินการให้สอดคล้องกับกฎหมายที่กำหนดไว้ โดยมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา(สกอ.) สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาระบบราชการ(สำนักงาน ก.พ.ร.) และ สำนักงานรับรองมาตรฐานและ ประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) ได้กำหนดหลักเกณฑ์และ

วิธีการประเมินผลที่สถาบันอุดมศึกษาลงรูปไปปฏิบัติ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อ การดำเนินการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาในภาพรวม

เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถปฏิบัติหน้าที่ตามพันธกิจหลัก ตลอดจนรองรับการพัฒนาประเทศและการให้บริการแก่ประชาชนได้อย่าง มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และมีการดำเนินงานที่สอดคล้องการพัฒนากระบวนการ รวมถึงการดำเนินงานตามกฎหมายต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ได้อย่างมีคุณภาพ เป็นไปในทิศทางและมาตรฐานเดียวกัน โดยคำนึงถึงประโยชน์สุขของประชาชนและ ผลประโยชน์ของประเทศเป็นสำคัญ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในฐานะหน่วยงานที่กำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษาด้านกฎหมาย สำนักงาน คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ในฐานะหน่วยงานกลางที่ส่งเสริม ให้สถาบันอุดมศึกษามีการปฏิบัติราชการตามวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน) ในฐานะหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการประเมินคุณภาพภายนอก จึงได้จัดทำ ข้อตกลงว่าด้วยความร่วมมือในการบูรณาการระบบการประเมินผลของ สถาบันอุดมศึกษา ดังนี้

๑. การประเมินผลของ ๓ หน่วยงาน จะใช้ข้อมูลจากการรายงาน ผลการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาที่ผ่านระบบ CHE QA Online ของ สกอ. โดยการบูรณาการข้อมูลด้วยวิธีใดไว้ในระบบ สังกัด
๒. การจัดทำคู่มือการประเมินผลที่บูรณาการตัวชี้วัดของ ๓ หน่วยงาน โดยคณะกรรมการร่วมของ ๓ ฝ่าย
๓. การชี้แจงสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการประเมินผลแบบ บูรณาการของ ๓ หน่วยงาน โดยจะมีการดำเนินการร่วมกันอย่าง ตลอดเนื่อง

จึงประกาศเจตนารมณ์ร่วมกันไว้ ณ ที่นี้

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

(นายสุเมธ แยมnun)

เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

(นายทศพร ศิริสัมพันธ์)

เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา

(นายชาตณรงค์ พรรุ่งโรจน์)

ผู้อำนวยการสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา
(องค์การมหาชน)

ตารางเชื่อมโยงตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.) และสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)

การประเมินคุณภาพภายใน (สกอ.)	ปีที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูล	การประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.)	แนวทางการประเมิน	การประเมินคุณภาพภายนอก (สมศ.)	ปีที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูล
ประกอบด้วย ๙ องค์ประกอบ ๒๓ ตัวบ่งชี้				ประกอบด้วย ๓ กลุ่มตัวบ่งชี้ ๖ ด้าน ๑๘ ตัวบ่งชี้	
๑.๑ กระบวนการพัฒนาแผน	ปีการศึกษา	-	-	๑๖. ผลการพัฒนาให้บรรลุตามปรัชญา ปณิธาน พันธกิจ และวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถาบัน ๑๗. ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน	ปีการศึกษา
๒.๑ ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร	ปีการศึกษา	๑๕ ระดับความสำเร็จของการพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการที่สร้างคุณค่า	ใช้ผลการประเมินจากระบบ CHE QA Online	-	-
๒.๒ อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	ปีการศึกษา	-	-	-	-
๒.๓ อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	ปีการศึกษา	-	-	-	-

การประเมินคุณภาพภายใน (สกอ.)	ปีที่ใช้ในการ จัดเก็บข้อมูล	การประเมินผลการปฏิบัติราชการ ตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.)	แนวทางการ ประเมิน	การประเมินคุณภาพภายนอก (สมศ.)	ปีที่ใช้ในการ จัดเก็บข้อมูล
๒.๔ ระบบการพัฒนาคณาจารย์และ บุคลากรสายสนับสนุน	ปีการศึกษา	๑๓ ระดับความสำเร็จของแผนพัฒนา บุคลากร การจัดการความรู้เพื่อ พัฒนาบุคลากร และการปฏิบัติตาม จรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ของ สถาบันอุดมศึกษา	ใช้ผลการ ประเมินจาก ระบบ CHE QA Online	๑๔. การพัฒนาคณาจารย์	ปีการศึกษา
๒.๕ ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้	ปีการศึกษา	-	-	-	-
๒.๖ ระบบและกลไกการจัดการเรียน การสอน	ปีการศึกษา	๑๑ ระดับความสำเร็จในการให้ความสำคัญ กับผู้รับบริการและการเปิดโอกาสให้ ประชาชนแสดงความคิดเห็นและร่วม ติดตามตรวจสอบผลการปฏิบัติราชการ ๑๔ ประสิทธิภาพของการสอนที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ	ใช้ผลการ ประเมินจาก ระบบ CHE QA Online	-	-
๒.๗ ระบบและกลไกการพัฒนา สัมฤทธิ์ผลการเรียนตาม คุณลักษณะของบัณฑิต	ปีการศึกษา	๔.๑.๑ ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้ งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ระยะเวลา ๑ ปี ๔.๑.๒ ร้อยละของบทความวิทยานิพนธ์ ปริญญาโทหรือเอกที่ตีพิมพ์เผยแพร่ทั้ง ในระดับชาติหรือนานาชาติต่อจำนวน วิทยานิพนธ์ปริญญาโทหรือเอก	ใช้ผลการ ประเมินจาก ระบบ CHE QA Online	๑. บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือ ประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี ๓. ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือ เผยแพร่ ๔. ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือ เผยแพร่	ปีการศึกษา ปีปฏิทิน ปีปฏิทิน

การประเมินคุณภาพภายใน (สกอ.)	ปีที่ใช้ในการ จัดเก็บข้อมูล	การประเมินผลการปฏิบัติราชการ ตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.)	แนวทางการ ประเมิน	การประเมินคุณภาพภายนอก (สมศ.)	ปีที่ใช้ในการ จัดเก็บข้อมูล
		๔.๑.๓ ร้อยละของนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์ การทดสอบความรู้ความสามารถด้าน ภาษาต่างประเทศ ๖.๑ ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อ บัณฑิตของผู้ใช้บัณฑิต	ใช้ผลการประเมิน จากสำนักงาน สถิติแห่งชาติ	๒. คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอกตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ อุดมศึกษาแห่งชาติ	ปีการศึกษา
๒.๘ ระดับความสำเร็จของการ เสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่ จัดให้กับนักศึกษา	ปีการศึกษา	-	-	-	-
๓.๑ ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและ บริการด้านข้อมูลข่าวสาร	ปีการศึกษา	-	-	-	-
๓.๒ ระบบและกลไกการส่งเสริม กิจกรรมนักศึกษา	ปีการศึกษา	-	-	-	-
๔.๑ ระบบและกลไกการพัฒนา งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	ปีการศึกษา	-	-	-	-
๔.๒ ระบบและกลไกการจัดการ ความรู้จากงานวิจัยหรืองาน สร้างสรรค์	ปีการศึกษา	๓.๒ จำนวนผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ที่ได้รับการจดทะเบียนสิทธิบัตรหรือ อนุสิทธิบัตร ๔.๒.๑ ร้อยละของงานวิจัยหรืองาน สร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ใน ระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่อ	ใช้ผลการ ประเมินจาก ระบบ CHE QA Online	๕. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับ การตีพิมพ์หรือเผยแพร่ ๖. งานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ ๗. ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรอง คุณภาพ	ปีปฏิทิน

การประเมินคุณภาพภายใน (สกอ.)	ปีที่ใช้ในการ จัดเก็บข้อมูล	การประเมินผลการปฏิบัติราชการ ตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.)	แนวทางการ ประเมิน	การประเมินคุณภาพภายนอก (สมศ.)	ปีที่ใช้ในการ จัดเก็บข้อมูล
		อาจารย์ประจำและ/หรือนักวิจัยประจำ ๔.๒.๒ ร้อยละของงานวิจัยหรืองาน สร้างสรรค์ที่นำมาใช้อันก่อให้เกิด ประโยชน์อย่างชัดเจนต่ออาจารย์ ประจำและ/หรือนักวิจัยประจำ			
๔.๓ เงินสนับสนุนงานวิจัยและงาน สร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ ประจำและนักวิจัย	ปีงบประมาณ ปีการศึกษา ปีปฏิทิน	-	-	-	-
๕.๑ ระบบและกลไกการบริการทาง วิชาการแก่สังคม	ปีการศึกษา	-	-	๘. ผลการนำความรู้และประสบการณ์ จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการ พัฒนาการเรียนการสอนหรือ การวิจัย	ปีการศึกษา
๕.๒ กระบวนการบริการทางวิชาการ ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม	ปีการศึกษา	-	-	๙. ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความ เข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กร ภายนอก ๑๘. ผลการชี้แนะและ/หรือแก้ปัญหาสังคม ในด้านต่างๆ ของสถาบัน	ปีการศึกษา
๖.๑ ระบบและกลไกการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม	ปีการศึกษา	-	-	๑๐. การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะ และวัฒนธรรม ๑๑. การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทาง ศิลปะและวัฒนธรรม	ปีการศึกษา

การประเมินคุณภาพภายใน (สกอ.)	ปีที่ใช้ในการ จัดเก็บข้อมูล	การประเมินผลการปฏิบัติราชการ ตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.)	แนวทางการ ประเมิน	การประเมินคุณภาพภายนอก (สมศ.)	ปีที่ใช้ในการ จัดเก็บข้อมูล
๗.๑ ภาวะผู้นำของสถาบันและ ผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน	ปีการศึกษา	๑๐.๑ ระดับคุณภาพของการกำกับดูแล สถาบันอุดมศึกษาตามหน้าที่และ บทบาทของสถาบันอุดมศึกษา ๑๐.๒ ระดับคุณภาพของการถ่ายทอด เป้าหมายของสภามหาวิทยาลัยสู่ การปฏิบัติ	ใช้ผลการ ประเมินจาก ระบบ CHE QA Online	๑๒. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของ สถาบัน ๑๓. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของ ผู้บริหารสถาบัน	ปีการศึกษา
๗.๒ การพัฒนาสถาบันสู่สถาบัน เรียนรู้	ปีการศึกษา	๑๓ ระดับความสำเร็จของแผนพัฒนา บุคลากร การจัดการความรู้เพื่อพัฒนา บุคลากร และการปฏิบัติตาม จรรยาบรรณวิชาชีพ	ใช้ผลการ ประเมินจาก ระบบ CHE QA Online	-	-
๗.๓ ระบบสารสนเทศเพื่อ การบริหารและการตัดสินใจ	ปีการศึกษา	๑๒. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาระบบ ฐานข้อมูลอุดมศึกษา	ใช้ผลการ ประเมินจาก ระบบ CHE QA Online	-	-
๗.๔ ระบบบริหารความเสี่ยง	ปีการศึกษา	๑๐.๒ ระดับคุณภาพของการถ่ายทอด เป้าหมายของสภามหาวิทยาลัยสู่ การปฏิบัติ	ใช้ผลการ ประเมินจาก ระบบ CHE QA Online	-	-

การประเมินคุณภาพภายใน (สกอ.)	ปีที่ใช้ในการ จัดเก็บข้อมูล	การประเมินผลการปฏิบัติราชการ ตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.)	แนวทางการ ประเมิน	การประเมินคุณภาพภายนอก (สมศ.)	ปีที่ใช้ในการ จัดเก็บข้อมูล
๘.๑ ระบบและกลไกการเงินและ งบประมาณ	ปีงบประมาณ ปีปฏิทิน ปีการศึกษา	-	-	-	-
๘.๑ ระบบและกลไกการประกัน คุณภาพการศึกษาภายใน	ปีการศึกษา	๗.๑ ระดับความสำเร็จของการประกัน คุณภาพภายใน	ใช้ผลการ ประเมินจาก ระบบ CHE QA Online	๑๕. ผลประเมินการประกันคุณภาพ ภายในรับรองโดยต้นสังกัด	ปีการศึกษา
-	-	๖.๒ ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อ สถาบันอุดมศึกษาของนิสิตนักศึกษา	ใช้ผลการประเมิน จากสำนักงาน สถิติแห่งชาติ	-	-
-	-	๘. ร้อยละของอัตราการเบิกจ่ายเงิน งบประมาณรายจ่ายลงทุน/ภาพรวม/ เงินโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการไทย เข้มแข็ง 2555	ใช้ผลการ ประเมินจาก กรมบัญชีกลาง	-	-
-	-	๙. ระดับความสำเร็จของการจัดทำต้นทุน ต่อหน่วยผลผลิต	ใช้ผลการ ประเมินจาก กรมบัญชีกลาง	-	-
-	-	๑๐. ระดับความสำเร็จของการพัฒนา คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA)	ใช้ผลการ ประเมินจาก สำนักงาน ก.พ.ร.	-	-

ภาคผนวก ง

ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการพิจารณาประเมิน คุณภาพการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง ของสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๒

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการพิจารณาประเมินคุณภาพการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อประโยชน์ในการรักษาไว้ซึ่งคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และการบริหารด้านวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาให้ดำเนินการไปได้ด้วยดี ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความ ข้อ ๔(๗) ของกฎกระทรวงว่าด้วยการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๑ ออกตามความในมาตรา ๗ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดการศึกษานอกที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๒ คณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ จึงกำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการพิจารณาประเมินคุณภาพการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๒ ดังต่อไปนี้

๑. สถาบันอุดมศึกษาที่จะจัดการเรียนการสอนทั้งหลักสูตรหรือเฉพาะบางส่วนของหลักสูตรในสถานที่และอาคารที่มีใช้สถานที่จัดตั้งต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบันก่อนการเปิดดำเนินการ และแจ้งให้คณะกรรมการการอุดมศึกษาทราบภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน

๒. สถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่จะจัดการเรียนการสอนทั้งหลักสูตรหรือเฉพาะบางส่วนของหลักสูตรในสถานที่และอาคารที่มีใช้สถานที่จัดตั้ง ต้องมีสถานที่ตั้งหลักของสถาบันอุดมศึกษา

ในกรณีของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องมีสถานที่ตั้งหลักตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

๓. ในกรณีที่เป็นการใช้สถานที่และอาคารเพื่อดำเนินการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง จะต้องไม่เป็นการเช่าช่วงโดยเป็นการดำเนินการเพียงชั่วคราว ซึ่งสถาบันต้องระบุกำหนดระยะเวลาสิ้นสุดให้ชัดเจน

กรณีที่เป็นความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น เพื่อใช้สถานที่และอาคารในการจัดการศึกษา สถาบันต้องได้รับความยินยอมให้ใช้สถานที่และอาคารจากหัวหน้าหน่วยงาน หรือผู้มีอำนาจของหน่วยงานนั้นๆ

๔. สถานที่และอาคารที่ใช้ในการจัดการศึกษา จะต้องมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา มีความปลอดภัย มีสิ่งอำนวยความสะดวก และมีสิ่งสนับสนุนทางการศึกษา อย่างเพียงพอเช่นเดียวกับการจัดการศึกษาในสถานที่ตั้ง เช่น ห้องเรียน ห้องทำงานของอาจารย์ สถานที่ห้องปฏิบัติการ และอุปกรณ์การศึกษาอันจำเป็นต่อการเรียนการสอนในแต่ละสาขาวิชาที่เปิด

สอน ห้องสมุด จำนวนหนังสือในสาขาวิชาที่เปิดสอน รายชื่อฐานข้อมูลในสาขาวิชา (กรณีบัณฑิตศึกษา) คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ตความเร็วสูง เป็นต้น

๕. สถาบันต้องจัดให้มีบริการให้คำปรึกษาทางวิชาการ การแนะแนวอาชีพ การจัดบริการสวัสดิการนักศึกษา และบริการด้านอื่นๆ ที่มีมาตรฐานเช่นเดียวกับการจัดการศึกษาในสถานที่ตั้ง และต้องแจ้งให้นักศึกษาได้รับทราบถึงบริการเหล่านั้นด้วย

๖. หลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนนอกสถานที่ตั้ง ต้องเป็นหลักสูตรเดิมที่ได้เปิดสอนในสถานที่ตั้งแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ภาคการศึกษา และเป็นหลักสูตรที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา อนุมัติแล้ว

๗. หลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนนอกสถานที่ตั้งถือเป็นอีกหนึ่งหลักสูตร สถาบันต้องจัดหาอาจารย์ประจำหลักสูตร/อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอีกชุดหนึ่งที่ไม่ซ้ำซ้อนกับในสถานที่ตั้ง โดยมีคุณสมบัติและคุณสมบัติตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา

๘. กรณีที่สถาบันประสงค์จะจัดการเรียนการสอนนอกสถานที่ตั้งเฉพาะบางส่วนของหลักสูตรที่เปิดดำเนินการในสถานที่ตั้ง สถาบันสามารถจัดการเรียนการสอนได้ไม่เกินครึ่งหนึ่งของจำนวนหน่วยกิตรวมของหลักสูตรที่เปิดสอน ซึ่งสถาบันสามารถใช้อาจารย์ประจำหลักสูตร/อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรชุดเดียวกันกับในสถานที่ตั้งได้

๙. ข้อมูลและหลักฐานที่สถาบัน จะต้องเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อประกอบการพิจารณาการรับทราบการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของคณะกรรมการการอุดมศึกษา ประกอบด้วย

๙.๑ โครงการการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งที่ระบุ เหตุผลความจำเป็น และวัตถุประสงค์ ในการใช้สถานที่และอาคารที่มีใช้สถานที่ตั้งตามทีระบุไว้ในข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน หรือตามพระราชบัญญัติของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐหรือในกำกับ ระยะเวลาที่จะเปิดสอนและระยะเวลาสิ้นสุดโครงการ หลักสูตรที่เปิดสอน หรือรายวิชาที่เปิดสอน (กรณีสอนเฉพาะบางส่วนของหลักสูตร) จำนวนนักศึกษาในแต่ละหลักสูตรในแต่ละปีการศึกษา

๙.๒ สำเนาสัญญาเช่าและรายละเอียดแนบทำสัญญาเช่า หรือสำเนาหนังสือยินยอม เกี่ยวกับการใช้สถานที่และอาคารที่มีใช้สถานที่ตั้ง ในกรณีที่เป็นสถานที่หรืออาคารเช่าหรือ ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในการใช้สถานที่และอาคาร

๙.๓ ข้อมูลแผนผังแสดงบริเวณและอาคาร ทีระบุรายละเอียดของพื้นที่ของการใช้ประโยชน์ ในส่วนต่างๆ ของบริเวณและอาคารนั้นๆ ข้อมูลแสดงสิ่งอำนวยความสะดวก สิ่งสนับสนุนทางการศึกษา และอุปกรณ์การศึกษา

๙.๔ ข้อมูลของอาจารย์ประจำหลักสูตร/อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่จัดการเรียนการสอน ในสถานที่ตั้งและนอกสถานที่ตั้งที่สอดคล้องตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา

๙.๕ ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดให้มีการให้คำปรึกษาทางวิชาการ การแนะแนวอาชีพ การจัดบริการ สวัสดิการนักศึกษา และบริการด้านอื่นที่มีมาตรฐาน

๑๐. ข้อมูลการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบัน ที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน และสถาบันได้แจ้งให้คณะกรรมการการอุดมศึกษาทราบแล้ว สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจะเผยแพร่ข้อมูลการเปิดดำเนินการหลักสูตรนอกลูกสถานที่ตั้งของสถาบัน เพื่อให้สาธารณะได้รับทราบ

๑๑. เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงสถานภาพการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง สถาบันต้องรายงานให้สภาสถาบันทราบ และแจ้งให้คณะกรรมการการอุดมศึกษาทราบภายใน ๙๐ วัน นับตั้งแต่วันที่สภาสถาบันรับทราบ

๑๒. คณะกรรมการการอุดมศึกษาอาจดำเนินการให้มีการติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปอย่างมีคุณภาพและมาตรฐานตามเจตนารมณ์ของประกาศฉบับนี้

๑๓. ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัตินี้ได้ หรือมีความจำเป็นต้องปฏิบัตินอกเหนือที่กำหนดในประกาศนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการการอุดมศึกษา และให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นอันสิ้นสุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๒

(ศาสตราจารย์วิจารณ์ พานิช)

ประธานกรรมการ

คณะกรรมการการอุดมศึกษา

คณะกรรมการพัฒนาระบบการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา

ศาสตราจารย์ ดร.ปรัชญา เวสารัชช์	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.จีระเดช อุ้วสวัสดิ์	กรรมการ
ดร.ฉันทวิทย์ สุชาติานนท์	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.นายุทธ สงค์ธนาพิทักษ์	กรรมการ
ศาสตราจารย์ ดร.ประสาท สืบคำ	กรรมการ
ดร.สว่าง ภูพัฒน์วิบูลย์	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์วัลย์ สัตยารักษ์วิทย์	กรรมการ
ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.สมหวัง พิธิยานุวัฒน์	กรรมการ
ศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล ว่องวานิช	กรรมการ
ศาสตราจารย์ ดร.อุทุมพร จามรมาน	กรรมการ
ผู้อำนวยการ สมศ. (ศาสตราจารย์ ดร.ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์)	กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการพิจารณาคู่มือการประเมินคุณภาพภายนอก รอบสาม

ดร.ฉันทวิทย์ สุชาติานนท์	ประธานกรรมการ
ดร.สว่าง ภูพัฒน์วิบูลย์	กรรมการ
ดร.ศิริพรรณ ชุมนุ่ม	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพงศ์ นิมกุลรัตน์	กรรมการ
ดร.มานิต บุญประเสริฐ	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ อรุณี วิริยะจิตรา	กรรมการและเลขานุการ

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา	ศาสตราจารย์ ดร.ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์ นางทิพย์ นิลนพคุณ
คณะทำงาน	รองผู้อำนวยการ สมศ. (นายนาวิน วิทยาภรณ์) ดร.ศุภนิสา ทดลา นายจอมทัฬห ขวัญราช นางสาวกรวิกา ชูพลสัตย์ นางสาวสุหาทิพย์ ถิ่นวัฒนากุล นายวุฒิชัย ้วยวุฒิ นางจิราภรณ์ โกธรรม
จัดทำต้นฉบับ	กลุ่มงานประเมินคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา สมศ.
ประสานการจัดพิมพ์	กลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษา สมศ.